

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 408

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 65

24 octombrie 2022

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2022/C 408/01

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . .

1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2022/C 408/02

Cauza C-184/20: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Vilniaus apygardos administracinis teismas – Lituania) – OT/Vyriausioji tarnybinės etikos komisija [Trimitere preliminară – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolele 7, 8 și 52 alineatul (1) – Directiva 95/46/CE – Articolul 7 litera (c) – Articolul 8 alineatul (1) – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf litera (c) și alineatul (3) al doilea paragraf – Articolul 9 alineatul (1) – Prelucrare necesară pentru respectarea unei obligații legale la care este supus operatorul – Obiectiv de interes public – Proportionalitate – Prelucrare a unor categorii speciale de date cu caracter personal – Reglementare națională care impune publicarea pe internet a unor date cuprinse în declarațiile de interese private ale persoanelor fizice care lucrează în cadrul funcției publice sau ale administratorilor de asociații sau instituții care primesc fonduri publice – Prevenirea conflictelor de interese și a corupției în sectorul public]

2

2022/C 408/03

Cauzele conexe C-273/20 și C-355/20: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – Bundesrepublik Deutschland/SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20) [Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Politica privind imigrația – Dreptul la reîntregirea familiei – Directiva 2003/86/CE – Articolul 10 alineatul (3) litera (a) – Articolul 16 alineatul (1) litera (b) – Noțiunea de „copil minor” – Noțiunea de „relație de familie efectivă” – Persoană majoră care solicită reîntregirea familiei cu un minor care a obținut statutul de refugiat – Data relevantă pentru aprecierea calității de minor]

3

RO

Din motive de protecție a datelor cu caracter personal și/sau de confidențialitate, anumite informații conținute în prezenta ediție nu mai pot fi puse la dispoziție; ca urmare, o nouă versiune autentică este publicată.

2022/C 408/04	Cauza C-279/20: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – Bundesrepublik Deutschland/XC [Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Politica privind imigrația – Dreptul la reîntregirea familiei – Directiva 2003/86/CE – Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf litera (c) – Noțiunea de „copil minor” – Articolul 16 alineatul (1) litera (b) – Noțiunea de „relație de familie efectivă” – Copil care solicită reîntregirea familiei cu tatăl său care a obținut statutul de refugiat – Data relevantă pentru aprecierea statutului de minor]	4
2022/C 408/05	Cauza C-332/20: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Roma Multiservizi spa, Rekeep spa/Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (Trimitere preliminară – Achiziții publice – Contracte de concesiune – Constituirea unei societăți cu capital mixt – Atribuirea către această societate a gestiunii unui „serviciu școlar integrat” – Desemnarea asociatului privat potrivit unei proceduri de cerere de ofertă – Directiva 2014/23/UE – Articolul 38 – Directiva 2014/24/UE – Articolul 58 – Aplicabilitate – Criterii in house – Cerință privind o participare minimă a asociatului privat la capitalul societății cu capital mixt – Participare indirectă a autorității contractante la capitalul asociatului privat – Criterii de selecție)	5
2022/C 408/06	Cauza C-352/20: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria – Ungaria) – HOLD Alapkezelő Befektetői Alapkezelő Zrt./Magyar Nemzeti Bank [Trimitere preliminară – Apropierea legislațiilor – Directiva 2009/65/CE – Organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) – Directiva 2011/61/UE – Fonduri de investiții alternative – Politici și practici de remunerare a personalului de conducere al unei societăți de administrare a OPCVM-urilor sau al unui administrator de fonduri de investiții alternative – Dividende distribuite anumitor membri ai conducerii – Noțiunea de „remunerație” – Articolul 17 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Drept de proprietate]	6
2022/C 408/07	Cauza C-391/20: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 7 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Latvijas Republikas Satversmes tiesa – Letonia) – Procedura inițiată de Boriss Cilevičs și alții [Trimitere preliminară – Articolul 49 TFUE – Libertatea de stabilire – Restricție – Justificare – Organizarea sistemului educațional – Instituții de învățământ superior – Obligația de a oferi programe de studii în limba oficială a statului membru în cauză – Articolul 4 alineatul (2) TUE – Identitatea națională a unui stat membru – Apărarea și promovarea limbii oficiale a unui stat membru – Principiul proporționalității]	7
2022/C 408/08	Cauza C-411/20: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Bremen – Germania) – S/Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit [Trimitere preliminară – Cetățenia Uniunii – Libera circulație a persoanelor – Egalitate de tratament – Directiva 2004/38/CE – Articolul 24 alineatele (1) și (2) – Prestații de securitate socială – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolul 4 – Prestații familiale – Excluderea resortisanților altor state membre inactivi din punct de vedere economic în primele trei luni de ședere în statul membru gazdă]	7
2022/C 408/09	Cauza C-501/20: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Audiencia Provincial de Barcelona – Spania) – MPA/LCDNMT [Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești – Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 – Articolele 3, 6-8 și 14 – Noțiunea de „reședință obișnuită” – Competența, recunoașterea, executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere – Regulamentul (CE) nr. 4/2009 – Articolele 3 și 7 – Resortisanți ai două state membre diferite, care au reședința într-un stat terț în calitate de agenți contractuali repartizați la Delegația Uniunii Europene în acest stat terț – Stabilirea competenței – Forum necessitatis]	8
2022/C 408/10	Cauza C-588/20: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Hannover – Germania) – Landkreis Northeim/Daimler AG (Trimitere preliminară – Concurență – Înțelegeri – Articolul 101 TFUE – Acțiuni în despăgubire pentru încălcările dispozițiilor dreptului Uniunii în domeniul concurenței – Decizie a Comisiei Europene de constatare a unei încălcări – Procedură de tranzacție – Produse vizate de încălcare – Camioane specializate – Camioane pentru colectarea deșeurilor menajere)	9
2022/C 408/11	Cauza C-614/20: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tallinna Halduskohus – Estonia) – AS Lux Express Estonia/Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium [„Trimitere preliminară – Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 – Servicii publice de transport feroviar și rutier de călători – Impunerea prin norme generale a unei obligații de transport gratuit pentru anumite categorii de călători – Obligația autorității competente de a acorda operatorilor o compensație de serviciu public – Metodă de calcul”]	10

2022/C 408/12	Cauza C-624/20: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 7 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam – Țările de Jos) – E.K./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid [„Trimitere preliminară – Directiva 2003/109/CE – Statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung – Domeniu de aplicare – Resortisant al unei țări terțe care dispune de un drept de ședere în temeiul articolului 20 TFUE – Articolul 3 alineatul (2) litera (e) – Ședere exclusiv pentru motive cu caracter temporar – Noțiune autonomă de drept al Uniunii”]	11
2022/C 408/13	Cauza C-659/20: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 8 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší správní soud – Republica Cehă) – ET/Ministerstvo životního prostředí [„Trimitere preliminară – Protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea – Regulamentul (CE) nr. 338/97 – Articolul 8 alineatul (3) litera (d) – Noțiunea de «exemplare din specii de animale născute și crescute în captivitate» – Regulamentul (CE) nr. 865/2006 – Articolul 1 punctul 3 – Noțiunea de «animale de reproducere» – Articolul 54 punctul 2 – Stabilirea animalelor de reproducere – Controlul ascendenței”]	12
2022/C 408/14	Cauza C-716/20: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Supremo Tribunal de Justiça – Portugalia) – RTL Television GmbH/Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A. [Trimitere preliminară – Drept de autor și drepturi conexe – Difuzarea de programe prin satelit și retransmisia prin cablu – Directiva 93/83/CEE – Articolul 1 alineatul (3) – Noțiunea de „retransmisie prin cablu” – Prestator al retransmisiei care nu are calitatea de operator de cablu – Distribuirea simultană, nealterată și integrală a emisiunilor de televiziune sau de radio difuzate prin satelit și destinate captării de către public, efectuată de operatorul unei unități hoteliere, prin intermediul unei antene parabolice, al unui cablu și al receptoarelor de televiziune sau de radio – Inexistență]	13
2022/C 408/15	Cauza C-720/20: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Cottbus – Germania) – RO, reprezentată legal/Bundesrepublik Deutschland [Trimitere preliminară – Politica comună în materie de azil – Criterii și mecanisme de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională – Regulamentul (UE) nr. 604/2013 (Dublin III) – Cerere de protecție internațională depusă de un minor în statul membru în care s-a născut – Părinți ai acestui minor care au obținut anterior statutul de refugiat în alt stat membru – Articolul 3 alineatul (2) – Articolul 9 – Articolul 20 alineatul (3) – Directiva 2013/32/UE – Articolul 33 alineatul (2) litera (a) – Admisibilitatea cererii de protecție internațională și responsabilitatea pentru examinarea acesteia]	14
2022/C 408/16	Cauza C-19/21: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem – Țările de Jos) – I, S/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid [Trimitere preliminară – Regulamentul (UE) nr. 604/2013 – Criterii și mecanisme de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională – Articolul 8 alineatul (2) și articolul 27 alineatul (1) – Minor neînsoțit care are o rudă prezentă în mod legal în alt stat membru – Respingere de către acest stat membru a cererii de preluare a minorului – Dreptul la o cale de atac efectivă al minorului menționat sau al rudei respective împotriva acestei decizii – Articolele 7, 24 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Interesul superior al copilului]	15
2022/C 408/17	Cauzele conexate C-80/21 – C-82/21: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 8 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie – Polonia) – E.K., S.K. / D.B.P. (C-80/21), și B.S., W.S. / M. (C-81/21), și B.S., Ł.S./M. (C-82/21) [„Trimitere preliminară – Directiva 93/13/CEE – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) – Contracte de credit ipotecar – Efecte ale constatării caracterului abuziv al unei clauze – Prescripție – Principiul efectivității”]	15
2022/C 408/18	Cauza C-98/21: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 8 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Finanzamt R/W-GmbH [Trimitere preliminară – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 2 alineatul (1), articolul 9 alineatul (1), articolul 167 și articolul 168 litera (a) – Deducerea taxei achitate în amonte – Noțiunea de „persoană impozabilă” – Societate holding – Cheltuieli legate de o contribuție în calitate de asociată în natură la filiale – Lipsa participării cheltuielilor la cheltuielile generale – Activități ale filialelor în cea mai mare parte scutite de impozit]	17

2022/C 408/19	Cauza C-263/21: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC)/Administración del Estado și alții [Trimitere preliminară – Drept de autor și drepturi conexe – Directiva 2001/29/CE – Articolul 5 alineatul (2) litera (b) – Drept exclusiv de reproducere – Excepție – Copii pentru uz personal – Redevență – Scutire ex ante – Certificat de scutire eliberat de o entitate de drept privat controlată exclusiv de societățile de gestiune a drepturilor de autor – Competențe de control ale acestei entități]	17
2022/C 408/20	Cauza C-267/21: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – România) – Uniqa Asigurări SA/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili [Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 56 – Prestări de servicii de asigurare – Locul de impozitare – Servicii de soluționare a daunelor furnizate de societăți terțe în numele și pe seama unui asigurător]	18
2022/C 408/21	Cauza C-294/21: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luxemburg) – État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA/Navitours Sàrl [Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – A șasea directivă 77/388/CEE – Articolul 2 punctul 1 – Domeniu de aplicare – Operațiuni impozabile – Articolul 9 alineatul (2) litera (b) – Locul prestării serviciilor de transport – Plimbări turistice pe Mosela – Râu cu statut de condominiu]	19
2022/C 408/22	Cauza C-319/21: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte d'appello di Venezia – Italia) – Agecontrol SpA/ZR, Lidl Italia Srl [Trimitere preliminară – Agricultură – Organizare comună a piețelor – Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 – Fructe și legume proaspete ambalate – Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 – Control de conformitate – Transport către un punct de vânzare aparținând aceleiași societăți de comercializare – Document însoțitor – Indicarea țării de origine]	20
2022/C 408/23	Cauza C-368/21: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 8 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Hamburg – Germania) – R.T./Hauptzollamt Hamburg [Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Codul vamal al Uniunii – Regulamentul (UE) nr. 952/2013 – Locul nașterii datoriei vamale – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 30 – Articolul 60 – Articolul 71 alineatul (1) – Faptul generator și exigibilitatea TVA ului la import – Locul nașterii datoriei fiscale – Constatarea nerespectării unei obligații impuse de legislația vamală a Uniunii – Determinarea locului importului de bunuri – Mijloc de transport înmatriculat într-o țară terță și introdus în Uniunea Europeană în mod contrar legislației vamale]	20
2022/C 408/24	Cauza C-399/21: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 8 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Svea Hovrätt – Suedia) – IRnova AB/FLIR Systems AB [Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială – Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 – Articolul 24 punctul 4 – Competențe exclusive – Competență în materie de înregistrare sau de valabilitate a brevetelor – Domeniu de aplicare – Cerere de brevet depusă și brevet acordat într-un stat terț – Calitatea de inventator – Titularul dreptului asupra unei invenții]	21
2022/C 408/25	Cauza C-422/21: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Ministero dell'Interno/TO [Trimitere preliminară – Solicitanți de protecție internațională – Directiva 2013/33/UE – Articolul 20 alineatele (4) și (5) – Comportament deosebit de violent – Dreptul statelor membre de a stabili sancțiunile aplicabile – Domeniu de aplicare – Retragera beneficiului condițiilor materiale de primire]	22
2022/C 408/26	Cauza C-507/21 P: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 8 septembrie 2022 – Puma SE și alții/Comisia Europeană (Recurs – Dumping – Importuri de anumite tipuri de încălăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și Vietnam – Punerea în aplicare a hotărârii Curții în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 – Reînstituirea unei taxe antidumping definitive – Competență ratione temporis – Principiul nediscriminării)	22

2022/C 408/27	Cauza C-188/22: Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 8 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Okręgowy w Opolu – Polonia) – VP [Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Cooperare judiciară în materie civilă și comercială – Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 – Obținerea de probe – Declarație scrisă a unei persoane cu reședința într-un alt stat membru decât statul membru al instanței competente – Posibilitatea de a utiliza mijlocul de obținere a probelor prevăzut de dreptul național, iar nu cel prevăzut de acest regulament]	23
2022/C 408/28	Cauza C-205/22: Ordonanța Curții din 8 iulie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Alba Iulia – România) – C.D.A./I.J., N.L. (Radiere)	23
2022/C 408/29	Cauza C-36/22 P: Recurs introdus la 14 ianuarie 2022 de Silvia González Sordo și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 24 noiembrie 2021 în cauza T-642/21, González Sordo și alții/Comisia	24
2022/C 408/30	Cauza C-37/22 P: Recurs introdus la 14 ianuarie 2022 de GZ (*) și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 24 noiembrie 2021 în cauza T-687/21, GZ (*) și alții/Comisia	24
2022/C 408/31	Cauza C-38/22 P: Recurs introdus la 18 ianuarie 2022 de José Antonio Santos Cañibano și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 24 noiembrie 2021 în cauza T-649/21, Santos Cañibano și alții/Comisia	25
2022/C 408/32	Cauza C-39/22 P: Recurs introdus la 18 ianuarie 2022 de Enol Velasco Granda și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 24 noiembrie 2021 în cauza T-658/21, Velasco Granda și alții/Comisia	25
2022/C 408/33	Cauza C-40/22 P: Recurs introdus la 18 ianuarie 2022 de Ramón Baidés Fernández și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 24 noiembrie 2021 în cauza T-659/21, Baidés Fernández și alții/Comisia	25
2022/C 408/34	Cauza C-195/22 P: Recurs introdus la 4 martie 2022 de Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 27 ianuarie 2022 în cauza T-736/21, PTTAZ/Comisia	26
2022/C 408/35	Cauza C-400/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgerichts Berlin (Germania) la 16 iunie 2022 – VT și UR/Conny GmbH	26
2022/C 408/36	Cauza C-427/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria) la 28 iunie 2022 – Procedură penală privind pe BG	27
2022/C 408/37	Cauza C-430/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 28 iunie 2022 – Procedură penală împotriva lui VB	27
2022/C 408/38	Cauza C-432/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 28 iunie 2022 – Procedură penală împotriva PT, SD	28
2022/C 408/39	Cauza C-438/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofijski rayonon sad (Bulgaria) la 4 iulie 2022 – „Em akaunt BG” EOOD/„Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo Armeets” AD	28
2022/C 408/40	Cauza C-441/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 5 iulie 2022 – Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na Operativna programa „Regioni v rastezh” 2014-2020/Obshtina Razgrad	30
2022/C 408/41	Cauza C-443/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 5 iulie 2022 – Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ po programa „INTERREG V-A Rumania – Bulgaria 2014-2020”/Obshtina Balchik	31
2022/C 408/42	Cauza C-450/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 6 iulie 2022 – Caixabank SA și alții/ADICAE și alții	32

2022/C 408/43	Cauza C-468/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsialisiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 13 iulie 2022 – Procedură penală privind pe VB	33
2022/C 408/44	Cauza C-534/22 P: Recurs introdus la 10 august 2022 de Roberto Aquino împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 1 iunie 2022 în cauza T-253/21, Aquino/Parlamentul	33
2022/C 408/45	Cauza C-546/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 16 august 2022 – GF/Schauinsland-Reisen GmbH	34
2022/C 408/46	Cauza C-265/21: Ordonanța președintelui Camerei a doua a Curții din 21 iulie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – AB, AB-CD/ Z EF	35
2022/C 408/47	Cauza C-481/21: Ordonanța președintelui Curții din 9 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Wiesbaden – Germania) – TX/ Bundesrepublik Deutschland	35
Tribunalul		
2022/C 408/48	Cauza T-483/22: Acțiune introdusă la 4 august 2022 – Genzyme Europe/Comisia	36
2022/C 408/49	Cauza T-507/22: Acțiune introdusă la 19 august 2022 – Schrom Farms/Comisia	37
2022/C 408/50	Cauza T-536/22: Acțiune introdusă la 31 august 2022 – PAN Europe/Comisia	38
2022/C 408/51	Cauza T-541/22: Acțiune introdusă la 2 septembrie 2022 – Sanity Group/EUIPO – AC Marca Brands (Sanity Group)	38
2022/C 408/52	Cauza T-542/22: Acțiune introdusă la 4 septembrie 2022 – Martin Rodrigo/EUIPO – Louis Vuitton Malletier (CALIFORNIA Dreaming by Made in California)	39
2022/C 408/53	Cauza T-543/22: Acțiune introdusă la 5 septembrie 2022 – Laboratorios Ern/EUIPO – BRM Extremities (BIOPLAN)	40
2022/C 408/54	Cauza T-549/22: Acțiune introdusă la 6 septembrie 2022 – Prolactal/EUIPO – Prolăctea (PROLACTAL)	40
2022/C 408/55	Cauza T-552/22: Acțiune introdusă la 7 septembrie 2022 – mataharispaclub/EUIPO – Rouha (SpaClubMatahari)	41
2022/C 408/56	Cauza T-555/22: Acțiune introdusă la 9 septembrie 2022 – Franța/Comisia	42
2022/C 408/57	Cauza T-565/22: Acțiune introdusă la 13 septembrie 2022 – HF/Parlamentul	43
2022/C 408/58	Cauza T-474/21: Ordonanța Tribunalului din 8 septembrie 2022 – Schenk Italia/EUIPO – Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)	43
2022/C 408/59	Cauza T-608/21: Ordonanța Tribunalului din 8 septembrie 2022 – Automobiles Citroën/EUIPO – Polestar (Dispozitiv cu două unghiuri inversate)	44
2022/C 408/60	Cauza T-625/21: Ordonanța Tribunalului din 8 septembrie 2022 – Automobiles Citroën/EUIPO – Polestar (Dispozitiv cu două unghiuri inversate)	44

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2022/C 408/01)

Ultima publicație

JO C 398, 17.10.2022.

Publicații anterioare

JO C 389, 10.10.2022.

JO C 380, 3.10.2022.

JO C 368, 26.9.2022.

JO C 359, 19.9.2022.

JO C 340, 5.9.2022.

JO C 326, 29.8.2022.

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Vilniaus apygardos administracinis teismas – Lituania) – OT/Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

(Cauza C-184/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolele 7, 8 și 52 alineatul (1) – Directiva 95/46/CE – Articolul 7 litera (c) – Articolul 8 alineatul (1) – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf litera (c) și alineatul (3) al doilea paragraf – Articolul 9 alineatul (1) – Prelucrare necesară pentru respectarea unei obligații legale la care este supus operatorul – Obiectiv de interes public – Proportionalitate – Prelucrare a unor categorii speciale de date cu caracter personal – Reglementare națională care impune publicarea pe internet a unor date cuprinse în declarațiile de interese private ale persoanelor fizice care lucrează în cadrul funcției publice sau ale administratorilor de asociații sau instituții care primesc fonduri publice – Prevenirea conflictelor de interese și a corupției în sectorul public]

(2022/C 408/02)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Reclamant: OT

Pârâtă: Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

cu participarea: Fondas „Nevyriausybinių organizacijų informacijos ir paramos centras”

Dispozitivul

- 1) Articolul 7 litera (c) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date și articolul 6 alineatul (1) primul paragraf litera (c) și alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), citite în lumina articolelor 7, 8 și 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care prevede publicarea online a declarației de interese private pe care este obligat să o depună orice director al unei instituții care primește fonduri publice, în special în măsura în care această publicare privește date nominale referitoare la soțul, concubinul sau partenerul declarantului, precum și la persoane apropiate sau cunoscute de declarant, ce ar putea genera un conflict de interese, sau la orice tranzacție încheiată în ultimele douăsprezece luni calendaristice a cărei valoare depășește 3 000 de euro.

- 2) Articolul 8 alineatul (1) din Directiva 95/46 și articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul 2016/679 trebuie interpretate în sensul că publicarea, pe site-ul autorității publice însărcinate cu colectarea și controlul conținutului declarațiilor de interese private, a unor date cu caracter personal care pot dezvălui indirect orientarea sexuală a unei persoane fizice constituie o prelucrare a unor categorii speciale de date cu caracter personal în sensul acestor dispoziții.

(¹) JO C 255, 3.8.2020.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – Bundesrepublik Deutschland/SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20)

(Cauzele conexe C-273/20 și C-355/20) (¹)

[Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Politica privind imigrația – Dreptul la reîntregirea familiei – Directiva 2003/86/CE – Articolul 10 alineatul (3) litera (a) – Articolul 16 alineatul (1) litera (b) – Noțiunea de „copil minor” – Noțiunea de „relație de familie efectivă” – Persoană majoră care solicită reîntregirea familiei cu un minor care a obținut statutul de refugiat – Data relevantă pentru aprecierea calității de minor]

(2022/C 408/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Recurentă: Bundesrepublik Deutschland

Intimați: SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20)

cu participarea: Stadt Darmstadt (C-273/20), Stadt Chemnitz (C-355/20)

Dispozitivul

- 1) Articolul 16 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei trebuie interpretat în sensul că, în cazul reîntregirii familiei cu părinții a unui refugiat minor neînsoțit, în temeiul articolului 10 alineatul (3) litera (a) din această directivă coroborat cu articolul 2 litera (f) din aceasta, faptul că respectivul refugiat este încă minor la data adoptării deciziei privind cererea de intrare și de ședere în scopul reîntregirii familiei depusă de părinții susținătorului reîntregirii nu constituie o „condiție” în sensul articolului 16 alineatul (1) litera (a), a cărei nerespectare permite statelor membre să respingă o astfel de cerere. În plus, aceste dispoziții, citite în lumina articolului 13 alineatul (2) din directiva menționată, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale în temeiul căreia, într-un astfel de caz, dreptul de ședere al părinților în cauză încetează de îndată ce copilul împlinește vârsta majoratului.
- 2) Articolul 16 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2003/86 trebuie interpretat în sensul că, pentru a considera că există o relație de familie efectivă în sensul acestei dispoziții în cazul reîntregirii familiei cu un părinte a unui copil minor care a obținut statutul de refugiat, atunci când respectivul copil a devenit major înainte de adoptarea deciziei privind cererea de intrare și de ședere în scopul reîntregirii familiei depusă de părintele respectiv, nu este suficientă numai rudenția de gradul întâi pe linie ascendentă. Nu este necesar însă ca acest copil, susținător al reîntregirii, și părintele respectiv să coabiteze în aceeași gospodărie sau să locuiască sub același acoperiș pentru ca părintele menționat să beneficieze de reîntregirea familiei. Vizitele ocazionale, în măsura în care sunt posibile, și contactele regulate de orice fel pot fi suficiente pentru a

considera că aceste persoane își reconstruiesc relații personale și afective și pentru a atesta existența unei relații de familie efective. În plus, nu se poate solicita nici ca copilul susținător al reîntregirii și părintele în cauză să își acorde sprijin financiar reciproc.

⁽¹⁾ JO C 378, 9.11.2020.
JO C 348, 19.10.2020.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – Bundesrepublik Deutschland/XC

(Cauza C-279/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Politica privind imigrația – Dreptul la reîntregirea familiei – Directiva 2003/86/CE – Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf litera (c) – Noțiunea de „copil minor” – Articolul 16 alineatul (1) litera (b) – Noțiunea de „relație de familie efectivă” – Copil care solicită reîntregirea familiei cu tatăl său care a obținut statutul de refugiat – Data relevantă pentru aprecierea statutului de minor]

(2022/C 408/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Recurentă: Bundesrepublik Deutschland

Intimată în recurs: XC

cu participarea: Landkreis Cloppenburg

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf litera (c) din Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei trebuie interpretat în sensul că data de referință pentru a stabili dacă copilul unui susținător al reîntregirii care a obținut statutul de refugiat este un copil minor, în sensul acestei dispoziții, în situația în care respectivul copil a devenit major înainte de acordarea statutului de refugiat părintelui susținător al reîntregirii și înainte de depunerea cererii de reîntregire a familiei, este data la care părintele susținător al reîntregirii a depus cererea sa de azil în vederea obținerii statutului de refugiat, cu condiția ca o cerere de reîntregire a familiei să fi fost depusă în termen de trei luni de la recunoașterea statutului de refugiat părintelui susținător al reîntregirii.
- 2) Articolul 16 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2003/86 trebuie interpretat în sensul că, pentru a considera că există o relație de familie efectivă în sensul acestei dispoziții în cazul reîntregirii familiei cu un copil minor a unui părinte care a obținut statutul de refugiat, atunci când respectivul copil a devenit major înainte de acordarea statutului de refugiat părintelui susținător al reîntregirii și înainte de depunerea cererii de reîntregire a familiei, nu este suficient numai raportul juridic de filiație. Nu este necesar însă ca părintele susținător al reîntregirii și copilul în cauză să coabiteze în aceeași gospodărie sau să locuiască sub același acoperiș pentru ca respectivul copil să beneficieze de reîntregirea familiei. Vizitele ocazionale, în măsura în care sunt posibile, și contactele regulate de orice fel pot fi suficiente pentru a considera că aceste persoane își reconstruiesc relații personale și afective și pentru a atesta existența unei relații de familie efective. În plus, nu se poate solicita nici ca părintele susținător al reîntregirii și copilul său să își acorde sprijin financiar reciproc.

⁽¹⁾ JO C 378, 9.11.2020.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Roma Multiservizi spa, Rekeep spa/Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Cauza C-332/20) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Achiziții publice – Contracte de concesiune – Constituirea unei societăți cu capital mixt – Atribuirea către această societate a gestiunii unui „serviciu școlar integrat” – Desemnarea asociatului privat potrivit unei proceduri de cerere de ofertă – Directiva 2014/23/UE – Articolul 38 – Directiva 2014/24/UE – Articolul 58 – Aplicabilitate – Criterii in house – Cerință privind o participare minimă a asociatului privat la capitalul societății cu capital mixt – Participare indirectă a autorității contractante la capitalul asociatului privat – Criterii de selecție)

(2022/C 408/05)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelante: Roma Multiservizi spa, Rekeep spa

Intimate: Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

cu participarea: Consorzio Nazionale Servizi Soc. coop. (CNS)

Dispozitivul

- 1) Articolul 58 din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul delegat (UE) 2017/2365 al Comisiei din 18 decembrie 2017, trebuie interpretat în sensul că o autoritate contractantă poate exclude un operator economic de la procedura având ca obiect, pe de o parte, constituirea unei societăți cu capital mixt și, pe de altă parte, atribuirea către această societate a unui contract de achiziții publice de servicii atunci când această excludere este justificată prin faptul că, din cauza participării indirecte a acestei autorități contractante la capitalul acestui operator economic, participarea maximă a autorității contractante menționate la capitalul acestei societăți, astfel cum a fost stabilită prin documentele cererii de ofertă, ar fi depășită, în fapt, dacă aceeași autoritate contractantă ar alege operatorul economic menționat ca asociat al său, în măsura în care o asemenea depășire conduce la creșterea riscului economic suportat de aceeași autoritate contractantă.
- 2) Articolul 38 din Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul delegat (UE) 2017/2366 al Comisiei din 18 decembrie 2017, trebuie interpretat în sensul că o autoritate contractantă poate exclude un operator economic de la procedura având ca obiect, pe de o parte, constituirea unei societăți cu capital mixt și, pe de altă parte, atribuirea către această societate a unei concesiuni de servicii atunci când această excludere este justificată prin faptul că, din cauza participării indirecte a acestei autorități contractante la capitalul acestui operator economic, participarea maximă a autorității contractante menționate la capitalul acestei societăți, astfel cum a fost stabilită prin documentele cererii de ofertă, ar fi depășită, în fapt, dacă aceeași autoritate contractantă ar alege operatorul economic menționat ca asociat al său, în măsura în care o asemenea depășire conduce la creșterea riscului economic suportat de aceeași autoritate contractantă.

⁽¹⁾ JO C 329, 5.10.2020.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria – Ungaria) – HOLD Alapkezelő Befektetői Alapkezelő Zrt./Magyar Nemzeti Bank

(Cauza C-352/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Apropierea legislațiilor – Directiva 2009/65/CE – Organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) – Directiva 2011/61/UE – Fonduri de investiții alternative – Politici și practici de remunerare a personalului de conducere al unei societăți de administrare a OPCVM-urilor sau al unui administrator de fonduri de investiții alternative – Dividende distribuite anumitor membri ai conducerii – Noțiunea de „remunerație” – Articolul 17 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Drept de proprietate]

(2022/C 408/06)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Reclamantă-recurentă: HOLD Alapkezelő Befektetői Alapkezelő Zrt.

Pârâtă-intimată: Magyar Nemzeti Bank

Dispozitivul

Articolele 14-14b din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/91/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014, articolul 13 alineatul (1) și punctele 1 și 2 din anexa II la Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010

trebuie interpretate în sensul că:

dispozițiile referitoare la politicile și practicile de remunerare sunt aplicabile dividendelor pe care o societate a cărei activitate curentă o reprezintă administrarea organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) și a fondurilor de investiții alternative (FIA) le plătește direct sau indirect unora dintre angajații săi care exercită funcțiile de director general, de director de investiții sau de administrator de portofolii în temeiul dreptului lor de proprietate asupra acțiunilor acestei societăți, atunci când politica de plată a acestor dividende este de natură să incite acești angajați la asumarea unor riscuri care aduc atingere intereselor OPCVM-urilor sau ale FIA administrate de societatea menționată, precum și intereselor investitorilor în acestea și să faciliteze astfel evitarea respectării cerințelor care decurg din aceste dispoziții.

⁽¹⁾ JO C 423, 7.12.2020.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 7 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Latvijas Republikas Satversmes tiesa – Letonia) – Procedura inițiată de Boriss Cilevičs și alții

(Cauza C-391/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Articolul 49 TFUE – Libertatea de stabilire – Restricție – Justificare – Organizarea sistemului educațional – Instituții de învățământ superior – Obligația de a oferi programe de studii în limba oficială a statului membru în cauză – Articolul 4 alineatul (2) TUE – Identitatea națională a unui stat membru – Apărarea și promovarea limbii oficiale a unui stat membru – Principiul proporționalității]

(2022/C 408/07)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Latvijas Republikas Satversmes tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Boriss Cilevičs, Valērijs Agešins, Vjačeslavs Dombrovskis, Vladimirs Nikonovs, Artūrs Rubiks, Ivans Ribakovs, Nikolajs Kabanovs, Igors Pimenovs, Vitālijs Orlovs, Edgars Kucins, Ivans Klementjevs, Inga Goldberga, Evija Papule, Jānis Krišāns, Jānis Urbanovičs, Ļubova Švecova, Sergejs Dolgopolovs, Andrejs Klementjevs, Regīna Ločmele-Luņova, Ivars Zariņš

cu participarea: Latvijas Republikas Saeima

Dispozitivul

Articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări a unui stat membru care impune, în principiu, instituțiilor de învățământ superior obligația de a oferi cursurile exclusiv în limba oficială a acestui stat membru, cu condiția ca o astfel de reglementare să fie justificată de motive legate de protecția identității naționale a acestuia, cu alte cuvinte ca ea să fie necesară și proporțională cu protecția obiectivului urmărit în mod legitim.

⁽¹⁾ JO C 359, 26.10.2020.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Bremen – Germania) – S/Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit

(Cauza C-411/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Cetățenia Uniunii – Libera circulație a persoanelor – Egalitate de tratament – Directiva 2004/38/CE – Articolul 24 alineatele (1) și (2) – Prestații de securitate socială – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolul 4 – Prestații familiale – Excluderea resortisanților altor state membre inactivi din punct de vedere economic în primele trei luni de ședere în statul membru gazdă]

(2022/C 408/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Bremen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: S

Pârâtă: Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit

Dispozitivul

Articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială trebuie interpretat în sensul că se opune reglementării unui stat membru în temeiul căreia unui cetățean al Uniunii, resortisant al unui alt stat membru care și-a stabilit reședința obișnuită pe teritoriul primului stat membru și care este inactiv din punct de vedere economic în măsura în care nu desfășoară o activitate remunerată în acesta, i se refuză beneficiul „prestațiilor familiale”, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (j) din acest regulament coroborat cu articolul 1 litera (z) din regulamentul menționat, în primele trei luni ale șederii sale pe teritoriul acestui stat membru, în timp ce un resortisant inactiv din punct de vedere economic al statului membru respectiv beneficiază de asemenea prestații, inclusiv în primele trei luni de la întoarcerea sa în același stat membru după ce și-a exercitat, în temeiul legislației Uniunii, dreptul la circulație și ședere în alt stat membru.

Articolul 24 alineatul (2) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE trebuie interpretat în sensul că nu se aplică unei astfel de reglementări.

(¹) JO C 423, 7.12.2020.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Audiencia Provincial de Barcelona – Spania) – MPA/LCDNMT

(Cauza C-501/20) (¹)

[Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești – Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 – Articolele 3, 6-8 și 14 – Noțiunea de „reședință obișnuită” – Competența, recunoașterea, executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere – Regulamentul (CE) nr. 4/2009 – Articolele 3 și 7 – Resortisanți ai două state membre diferite, care au reședința într-un stat terț în calitate de agenți contractuali repartizați la Delegația Uniunii Europene în acest stat terț – Stabilirea competenței – Forum necessitatis]

(2022/C 408/09)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Barcelona

Părțile din procedura principală

Recurentă: MPA

Intimat: LCDNMT

Dispozitivul

1) Articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, și articolul 3 literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere trebuie interpretate în sensul că, în vederea stabilirii reședinței obișnuite, în sensul acestor dispoziții, nu poate constitui un element determinant calitatea de agenți contractuali ai Uniunii Europene a soților în cauză, repartizați în cadrul unei delegații a acestora din urmă într-un stat terț, și despre care se susține că beneficiază de statut diplomatic în acest stat terț.

- 2) Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2201/2003 trebuie interpretat în sensul că, în vederea stabilirii reședinței obișnuite a unui copil, legătura constituită de cetățenia mamei, precum și de reședința acesteia înainte de căsătorie în statul membru de care aparține instanța sesizată cu o cerere în materia răspunderii părintești nu este relevantă, iar împrejurarea potrivit căreia copiii minori s-au născut în respectivul stat membru și au cetățenia acestuia este insuficientă.
- 3) În cazul în care nicio instanță dintr-un stat membru nu este competentă să se pronunțe cu privire la o cerere de desfacere a legăturii matrimoniale în temeiul articolelor 3-5 din Regulamentul nr. 2201/2003, articolul 7 din regulamentul menționat coroborat cu articolul 6 din acesta trebuie interpretat în sensul că faptul că intimatul din litigiul principal este resortisant al unui alt stat membru decât cel de care aparține instanța sesizată împiedică aplicarea clauzei referitoare la competența reziduală prevăzute la acest articol 7 pentru a fundamenta competența acestei instanțe, fără a se opune însă ca instanțele din statul membru al cărui resortisant este să fie competente să soluționeze o astfel de cerere în temeiul normelor naționale de competență ale acestui din urmă stat membru.

În cazul în care nicio instanță dintr-un stat membru nu este competentă să se pronunțe cu privire la o cerere în materia răspunderii părintești în temeiul articolelor 8-13 din Regulamentul nr. 2201/2003, articolul 14 din acest regulament trebuie interpretat în sensul că faptul că intimatul din litigiul principal este resortisant al unui alt stat membru decât cel de care aparține instanța sesizată nu se opune aplicării clauzei referitoare la competența reziduală prevăzute la acest articol 14.

- 4) Articolul 7 din Regulamentul nr. 4/2009 trebuie interpretat în sensul că:

- în cazul în care reședința obișnuită a tuturor părților din litigiul în materie de obligații de întreținere nu se află într-un stat membru, competența întemeiată, în cazuri excepționale, pe forum necessitatis, prevăzut la acest articol 7, poate fi constatată dacă nicio instanță dintr-un stat membru nu este competentă în temeiul articolelor 3-6 din acest regulament, dacă procedura nu se poate iniția sau desfășura în mod rezonabil în statul terț cu care litigiul are o legătură strânsă sau este imposibil să se desfășoare în acest stat și dacă acest litigiu prezintă o legătură suficientă cu statul membru al instanței sesizate;
- pentru a considera, în cazuri excepționale, că o procedură nu se poate iniția sau desfășura în mod rezonabil într-un stat terț, trebuie ca, în urma unei analize detaliate a elementelor prezentate în fiecare speță, accesul la justiție în acest stat terț să fie împiedicat, în drept sau în fapt, în special prin aplicarea unor condiții procedurale discriminatorii sau contrare garanțiilor fundamentale ale procesului echitabil, fără să se impună ca partea care se prevalează de articolul 7 menționat să fie obligată să demonstreze că a inițiat sau a încercat să inițieze fără succes această procedură în fața instanțelor din același stat terț, și
- pentru a considera că un litigiu trebuie să prezinte o legătură suficientă cu statul membru al instanței sesizate, este posibil să se aibă în vedere cetățenia uneia dintre părți.

(¹) JO C 423, 7.12.2020.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de
Landgericht Hannover – Germania) – Landkreis Northeim/Daimler AG**

(Cauza C-588/20) (¹)

(Trimitere preliminară – Concurență – Înțelegeri – Articolul 101 TFUE – Acțiuni în despăgubire pentru încălcările dispozițiilor dreptului Uniunii în domeniul concurenței – Decizie a Comisiei Europene de constatare a unei încălcări – Procedură de tranzacție – Produse vizate de încălcare – Camioane specializate – Camioane pentru colectarea deșeurilor menajere)

(2022/C 408/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Hannover

Părțile din procedura principală

Reclamant: Landkreis Northeim

Pârâtă: Daimler AG

cu participarea: Iveco Magirus AG, Traton SE, succesoare în drepturi a MAN SE, MAN Truck & Bus și MAN Truck & Bus Deutschland GmbH, Schönackers Umweltdienste GmbH & Co. KG

Dispozitivul

Decizia Comisiei Europene din 19 iulie 2016, notificată cu referința C(2016) 4673 final, referitoare la o procedură inițiată în temeiul articolului 101 [TFUE] și al articolului 53 din Acordul privind SEE (Cazul AT.39824 – Camioane) trebuie interpretată în sensul că camioanele specializate, inclusiv camioanele pentru colectarea deșeurilor menajere, se numără printre produsele vizate de înțelegerea constatată în această decizie.

(¹) JO C 53, 15.2.2021.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tallinna Halduskohus – Estonia) – AS Lux Express Estonia/Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

(Cauza C-614/20) (¹)

[„Trimitere preliminară – Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 – Servicii publice de transport feroviar și rutier de călători – Impunerea prin norme generale a unei obligații de transport gratuit pentru anumite categorii de călători – Obligația autorității competente de a acorda operatorilor o compensație de serviciu public – Metodă de calcul”]

(2022/C 408/11)

Limba de procedură: estona

Instanța de trimitere

Tallinna Halduskohus.

Părțile din procedura principală

Reclamantă: AS Lux Express Estonia

Pârât: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Dispozitivul

1) Articolul 2 litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2016/2338 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2016,

trebuie interpretat în sensul că:

intră sub incidența noțiunii de „obligație de serviciu public”, prevăzută la această dispoziție, obligația întreprinderilor care asigură pe teritoriul statului membru în cauză un serviciu public de transport rutier și feroviar, prevăzută într-o dispoziție legislativă națională, de a transporta gratuit și fără a primi o compensație din partea statului anumite categorii de călători, în special copiii de vârstă preșcolară și anumite categorii de persoane cu handicap.

2) Articolul 3 alineatul (2) și articolul 4 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul nr. 1370/2007, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul 2016/2338,

trebuie interpretate în sensul că:

autoritățile competente sunt obligate să acorde întreprinderilor care asigură pe teritoriul statului membru în cauză un serviciu public de transport rutier și feroviar o compensație pentru efectul financiar net, pozitiv sau negativ, exercitat asupra costurilor ocazionate și asupra veniturilor generate de respectarea unei obligații pentru aceste întreprinderi, stabilită printr-o normă generală, de a transporta gratuit anumite categorii de călători, în special copiii de vârstă preșcolară și anumite categorii de persoane cu handicap.

- 3) Articolul 3 alineatul (2) și punctul 2 din anexa la Regulamentul nr. 1370/2007, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul 2016/2338,

trebuie interpretate în sensul că:

compensațiile pentru efectul financiar net, pozitiv sau negativ, exercitat asupra costurilor ocazionate și asupra veniturilor generate de respectarea obligațiilor tarifare stabilite prin intermediul normelor generale, care urmăresc instituirea unor tarife maxime pentru anumite categorii de călători, trebuie acordate în conformitate cu principiile enunțate la articolele 4 și 6 și în anexa la acest regulament, astfel încât să se evite compensarea în exces. Compensația nu poate depăși o sumă care corespunde efectului financiar net echivalent cu totalitatea efectelor, pozitive sau negative, ale conformării cu obligația de serviciu public asupra costurilor și veniturilor operatorului de serviciu public, care se evaluează comparând situația în care obligația de serviciu public este îndeplinită cu situația care ar fi existat dacă obligația nu ar fi fost îndeplinită.

⁽¹⁾ JO C 35, 1.2.2021

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 7 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam – Țările de Jos) – E.K./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Cauza C-624/20) ⁽¹⁾

[„Trimitere preliminară – Directiva 2003/109/CE – Statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung – Domeniu de aplicare – Resortisant al unei țări terțe care dispune de un drept de ședere în temeiul articolului 20 TFUE – Articolul 3 alineatul (2) litera (e) – Ședere exclusiv pentru motive cu caracter temporar – Noțiune autonomă de drept al Uniunii”]

(2022/C 408/12)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Părțile din procedura principală

Reclamant: E.K.

Pârât: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Dispozitivul

- 1) Articolul 3 alineatul (2) litera (e) din Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung trebuie să fie interpretat în sensul că noțiunea de ședere „exclusiv din motive cu caracter temporar”, care este prevăzută la acest articol, este o noțiune autonomă a dreptului Uniunii, care trebuie să fie interpretată în mod uniform pe teritoriul tuturor statelor membre.
- 2) Articolul 3 alineatul (2) litera (e) din Directiva 2003/109 trebuie să fie interpretat în sensul că noțiunea de ședere „exclusiv din motive cu caracter temporar”, care este prevăzută la acest articol, nu acoperă șederea unui resortisant al unei țări terțe care are loc în temeiul articolului 20 TFUE pe teritoriul statului membru a cărui cetățenie o deține cetățeanul Uniunii în cauză.

⁽¹⁾ JO C 128, 12.4.2021.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 8 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší správní soud – Republica Cehă) – ET/Ministerstvo životního prostředí

(Cauza C-659/20) ⁽¹⁾

[„Trimitere preliminară – Protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea – Regulamentul (CE) nr. 338/97 – Articolul 8 alineatul (3) litera (d) – Noțiunea de «exemplare din specii de animale născute și crescute în captivitate» – Regulamentul (CE) nr. 865/2006 – Articolul 1 punctul 3 – Noțiunea de «animale de reproducere» – Articolul 54 punctul 2 – Stabilirea animalelor de reproducere – Controlul ascendenței”]

(2022/C 408/13)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din procedura principală

Reclamant: ET

Pârât: Ministerstvo životního prostředí

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 865/2006 al Comisiei din 4 mai 2006 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 338/97 al Consiliului privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea

trebuie interpretat în sensul că:

nu intră în sfera noțiunii de „animale de reproducere”, în sensul acestei dispoziții, ascendenții exemplarelor crescute într-o unitate de creștere a animalelor care nu s-au aflat niciodată în posesia acestei unități și nu au fost deținuți de aceasta.

- 2) Articolul 54 punctul 2 din Regulamentul nr. 865/2006 coroborat cu articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cu principiul protecției încrederii legitime

trebuie interpretat în sensul că:

se opune ca un exemplar deținut de un crescător de animale și aparținând unei specii de animale menționate în anexa A la Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea să poată fi considerat ca fiind născut și crescut în captivitate, în sensul articolului 8 alineatul (3) din acest regulament, atunci când ascendenții acestui exemplar, care nu fac parte din animalele de reproducere ale acestui crescător, au fost dobândiți de un terț înainte de intrarea în vigoare a acestor regulamente, într-un mod care prejudiciază supraviețuirea speciei respective în natură.

⁽¹⁾ JO C 62, 22.2.2021

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Supremo Tribunal de Justiça – Portugalia) – RTL Television GmbH/Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.

(Cauza C-716/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Drept de autor și drepturi conexe – Difuzarea de programe prin satelit și retransmisia prin cablu – Directiva 93/83/CEE – Articolul 1 alineatul (3) – Noțiunea de „retransmisie prin cablu” – Prestator al retransmisiei care nu are calitatea de operator de cablu – Distribuirea simultană, nealterată și integrală a emisiunilor de televiziune sau de radio difuzate prin satelit și destinate captării de către public, efectuată de operatorul unei unități hoteliere, prin intermediul unei antene parabolice, al unui cablu și al receptoarelor de televiziune sau de radio – Inexistență]

(2022/C 408/14)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal de Justiça

Părțile din procedura principală

Reclamantă: RTL Television GmbH

Pârâte: Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (3) din Directiva 93/83/CEE a Consiliului din 27 septembrie 1993 privind coordonarea anumitor norme referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe aplicabile difuzării de programe prin satelit și retransmisiei prin cablu coroborat cu articolul 8 alineatul (1) din aceasta

trebuie interpretat în sensul că:

- în ceea ce privește organismele de radiodifuziune, acesta nu prevede niciun drept exclusiv de a autoriza sau de a interzice retransmisia prin cablu, în sensul acestei dispoziții, și
- nu constituie o astfel de retransmisie prin cablu distribuirea simultană, nealterată și integrală a emisiunilor de televiziune sau de radio difuzate prin satelit și destinate captării de către public, atunci când această retransmisie este efectuată de o altă persoană decât un operator de cablu, în sensul acestei directive, cum ar fi un hotel.

⁽¹⁾ JO C 110, 29.3.2021.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Cottbus – Germania) – RO, reprezentată legal/Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-720/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Politica comună în materie de azil – Criterii și mecanisme de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională – Regulamentul (UE) nr. 604/2013 (Dublin III) – Cerere de protecție internațională depusă de un minor în statul membru în care s-a născut – Părinți ai acestui minor care au obținut anterior statutul de refugiat în alt stat membru – Articolul 3 alineatul (2) – Articolul 9 – Articolul 20 alineatul (3) – Directiva 2013/32/UE – Articolul 33 alineatul (2) litera (a) – Admisibilitatea cererii de protecție internațională și responsabilitatea pentru examinarea acesteia]

(2022/C 408/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Cottbus

Părțile din procedura principală

Reclamantă: RO, reprezentată legal

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Dispozitivul

- 1) Articolul 20 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid

trebuie interpretat în sensul că

nu este aplicabil prin analogie situației în care un minor și părinții săi depun cereri de protecție internațională în statul membru în care acest minor s-a născut, în condițiile în care părinții săi beneficiază deja de protecție internațională în alt stat membru.

- 2) Articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale

trebuie interpretat în sensul că

nu este aplicabil prin analogie cererii de protecție internațională depuse de un minor într-un stat membru atunci când nu minorul însuși, ci părinții săi beneficiază de protecție internațională în alt stat membru.

⁽¹⁾ JO C 88, 15.3.2021.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem – Țările de Jos) – I, S/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Cauza C-19/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Regulamentul (UE) nr. 604/2013 – Criterii și mecanisme de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională – Articolul 8 alineatul (2) și articolul 27 alineatul (1) – Minor neînsoțit care are o rudă prezentă în mod legal în alt stat membru – Respingere de către acest stat membru a cererii de preluare a minorului – Dreptul la o cale de atac efectivă al minorului menționat sau al rudei respective împotriva acestei decizii – Articolele 7, 24 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Interesul superior al copilului]

(2022/C 408/16)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Părțile din procedura principală

Reclamanți: I, S

Pârât: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Dispozitivul

Articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid coroborat cu articolele 7, 24 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

trebuie interpretat în sensul că:

impune statului membru căruia i-a fost adresată o cerere de preluare, întemeiată pe articolul 8 alineatul (2) din acest regulament, să confere dreptul la o cale de atac jurisdicțională împotriva deciziei sale de refuz minorului neînsoțit, în sensul articolului 2 litera (j) din regulamentul menționat, care solicită protecție internațională, însă nu rudei acestui minor, în sensul articolului 2 litera (h) din același regulament.

⁽¹⁾ JO C 128, 12.4.2021.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 8 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie – Polonia) – E.K., S.K. / D.B.P. (C-80/21), și B.S., W.S. / M. (C-81/21), și B.S., Ł.S./M. (C-82/21)

(Cauzele conexate C-80/21 – C-82/21) ⁽¹⁾

[„Trimitere preliminară – Directiva 93/13/CEE – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) – Contracte de credit ipotecar – Efecte ale constatării caracterului abuziv al unei clauze – Prescripție – Principiul efectivității”]

(2022/C 408/17)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamanți: E.K., S.K. (C-80/21), B.S., W.S. (C-81/21), B.S., Ł.S. (C-82/21)

Pârâți: D.B.P. (C-80/21), M. (C-81/21), M. (C-82/21)

Dispozitivul

- 1) Articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii

trebuie interpretate în sensul că:

se opun unei jurisprudențe naționale potrivit căreia instanța națională poate constata caracterul abuziv nu al ansamblului clauzei dintr-un contract încheiat între un consumator și un profesionist, ci numai al anumitor elemente ale acesteia care îi conferă un caracter abuziv, astfel încât clauza menționată să rămână, după eliminarea unor asemenea elemente, parțial efectivă, atunci când o astfel de eliminare ar echivala cu revizuirea conținutului clauzei menționate, afectând substanța acesteia, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

- 2) Articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13

trebuie interpretate în sensul că:

se opun unei jurisprudențe naționale potrivit căreia instanța națională, după ce a constatat nulitatea unei clauze abuzive cuprinse într-un contract încheiat între un consumator și un profesionist care nu determină nulitatea acestui contract în ansamblul său, poate să substituie această clauză cu o dispoziție de drept național supletivă.

- 3) Articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13

trebuie interpretate în sensul că:

se opun unei jurisprudențe naționale potrivit căreia instanța națională, după ce a constatat nulitatea unei clauze abuzive cuprinse într-un contract încheiat între un consumator și un profesionist care determină nulitatea acestui contract în ansamblul său, poate să substituie clauza anulată fie cu o interpretare a voinței părților pentru a evita anularea contractului menționat, fie cu o dispoziție de drept național cu caracter supletiv, chiar dacă consumatorul a fost informat cu privire la consecințele nulității aceluiași contract și le a acceptat.

- 4) Directiva 93/13, citită în lumina principiului efectivității,

trebuie interpretată în sensul că:

se opune unei jurisprudențe naționale potrivit căreia termenul de prescripție de 10 ani al acțiunii consumatorului având ca obiect restituirea sumelor plătite în mod nejustificat unui profesionist în executarea unei clauze abuzive cuprinse într-un contract de credit începe să curgă la data fiecărei prestații executate de consumator, chiar dacă acesta din urmă nu era în măsură, la acea dată, să aprecieze el însuși caracterul abuziv al clauzei contractuale sau nu a avut cunoștință de caracterul abuziv al clauzei menționate și fără a ține seama de faptul că acest contract avea o durată de rambursare, în speță de 30 de ani, cu mult mai mare decât termenul legal de prescripție de 10 ani.

(¹) JO C 242, 21.6.2021

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 8 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Finanzamt R/W-GmbH

(Cauza C-98/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 2 alineatul (1), articolul 9 alineatul (1), articolul 167 și articolul 168 litera (a) – Deducerea taxei achitate în amonte – Noțiunea de „persoană impozabilă” – Societate holding – Cheltuieli legate de o contribuție în calitate de asociată în natură la filiale – Lipsa participării cheltuielilor la cheltuielile generale – Activități ale filialelor în cea mai mare parte scutite de impozit]

(2022/C 408/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Finanzamt R

Pârâtă: W-GmbH

Dispozitivul

Articolul 168 litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată coroborat cu articolul 167 din această directivă

trebuie interpretat în sensul că

o societate holding care efectuează operațiuni impozabile în aval în favoarea unor filiale nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei în amonte pentru prestațiile pe care le achiziționează de la terți și pe care le constituie ca aport la capitalul filialelor în schimbul acordării unei participații la profitul general, atunci când, în primul rând, prestațiile în amonte sunt legate în mod direct și imediat nu de operațiuni proprii ale societății holding, ci de activitățile în mare parte scutite ale filialelor, în al doilea rând, aceste prestații nu se regăsesc în prețul operațiunilor impozabile efectuate în beneficiul filialelor și, în al treilea rând, nu fac parte din cheltuielile generale ale activității economice proprii a societății holding.

⁽¹⁾ JO C 182, 10.5.2021.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC)/Administración del Estado și alții

(Cauza C-263/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Drept de autor și drepturi conexe – Directiva 2001/29/CE – Articolul 5 alineatul (2) litera (b) – Drept exclusiv de reproducere – Excepție – Copii pentru uz personal – Redevență – Scutire ex ante – Certificat de scutire eliberat de o entitate de drept privat controlată exclusiv de societățile de gestiune a drepturilor de autor – Competențe de control ale acestei entități]

(2022/C 408/19)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC)

Pârâte: Administración del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), Artistas Intérpretes, Entidad de Gestión de Derechos de Propiedad Intelectual (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

Dispozitivul

- 1) Articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională și principiul egalității de tratament

trebuie interpretate în sensul că

nu se opun unei reglementări naționale în temeiul căreia se încredințează unei persoane juridice înființate și controlate de organismele de gestiune a drepturilor de proprietate intelectuală gestionarea scutirilor de plată și a rambursărilor compensației pentru copia privată atunci când această reglementare națională prevede că certificatele de scutire și rambursările trebuie acordate în timp util și pe baza unor criterii obiective care nu permit acestei persoane juridice să refuze o cerere de acordare a unui astfel de certificat sau a unei rambursări pe baza unor considerații care implică exercitarea unei marje de apreciere și că deciziile acestora prin care se refuză o asemenea cerere pot face obiectul unei căi de atac în fața unei instanțe independente.

- 2) Articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29, precum și principiul egalității de tratament

trebuie interpretate în sensul că

nu se opun unei reglementări naționale care abilitază o persoană juridică înființată și controlată de organismele de gestiune a drepturilor de proprietate intelectuală și căreia i se încredințează gestionarea scutirilor de la plată și a rambursărilor compensației pentru copia privată să solicite accesul la informațiile necesare exercitării competențelor de control cu care este investită în acest temei, fără a fi posibil, printre altele, să i se opună secretul contabilității comerciale prevăzut în dreptul național, această persoană juridică fiind obligată să protejeze caracterul confidențial al informațiilor obținute.

(¹) JO C 329, 16.8.2021.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – România) – Uniqa Asigurări SA/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Cauza C-267/21) (¹)

[Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 56 – Prestări de servicii de asigurare – Locul de impozitare – Servicii de soluționare a daunelor furnizate de societăți terțe în numele și pe seama unui asigurător]

(2022/C 408/20)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Uniqa Asigurări SA

Pârâte: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Dispozitivul

Articolul 56 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că serviciile de soluționare a daunelor furnizate de societăți terțe în numele și pe seama unei societăți de asigurări nu fac parte din „serviciile prestate de consultanți, ingineri, birourile de consultanță, avocați, contabili și alte servicii similare [și nici din] prelucrările de date și [din] furnizarea de informații”, prevăzute de această dispoziție.

(¹) JO C 349, 30.08.2021.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luxembourg) – État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA/Navitours Sàrl

(Cauza C-294/21) (¹)

[Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – A șasea directivă 77/388/CEE – Articolul 2 punctul 1 – Domeniu de aplicare – Operațiuni impozabile – Articolul 9 alineatul (2) litera (b) – Locul prestării serviciilor de transport – Plimbări turistice pe Mosela – Râu cu statut de condominiu]

(2022/C 408/21)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Părțile din procedura principală

Recurente: État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA

Intimată: Navitours Sàrl

Dispozitivul

Articolul 2 punctul 1 și articolul 9 alineatul (2) litera (b) din A șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/680/CEE a Consiliului din 16 decembrie 1991,

trebuie interpretate în sensul că:

trebuie să fie impozitate de un stat membru serviciile de navigație turistică prestate de un prestator stabilit în acest stat membru, pe un teritoriu care, în temeiul unui tratat internațional încheiat între statul membru respectiv și un alt stat membru, constituie un teritoriu comun aflat sub suveranitatea comună a celor două state membre și care nu este supus niciunei derogări prevăzute de dreptul Uniunii, cu condiția ca serviciile respective să nu fi fost deja impozitate de acest alt stat membru. Impozitarea de către unul dintre statele membre a prestărilor de servicii respective împiedică celălalt stat membru să le impoziteze, la rândul său, fără a aduce atingere posibilității acestor două state membre de a reglementa în alt mod impozitarea serviciilor prestate pe acest teritoriu, printre altele printr-un acord, cu condiția să fie evitate neimpozitarea veniturilor și dubla impunere.

(¹) JO C 191, 10.5.2022.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte d'appello di Venezia – Italia) – Agecontrol SpA/ZR, Lidl Italia Srl

(Cauza C-319/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Agricultură – Organizare comună a piețelor – Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 – Fructe și legume proaspete ambalate – Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 – Control de conformitate – Transport către un punct de vânzare aparținând aceleiași societăți de comercializare – Document însoțitor – Indicarea țării de origine]

(2022/C 408/22)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte d'appello di Venezia

Părțile din procedura principală

Recurentă: Agecontrol SpA

Intimați: ZR, Lidl Italia Srl

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (4) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate, interpretat în lumina articolului 8 din acest regulament și a articolelor 113 și 113a din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 361/2008 al Consiliului din 14 aprilie 2008, trebuie interpretat în sensul că controlul de conformitate cu standardele de comercializare a produselor din sectorul fructelor și legumelor nu necesită eliberarea de către deținătorul acestor produse a unui document însoțitor. În cazul în care deținătorul respectiv eliberează un astfel de document, acesta trebuie să menționeze însă, în toate etapele comercializării produselor în cauză, denumirea și țara de origine a acestor produse, indiferent de împrejurarea că informațiile specifice prevăzute de Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 figurează deja în mod vizibil și astfel încât să nu poată fi șterse pe una dintre părțile ambalajului produselor, pe un panou de afișaj plasat într-un loc vizibil din interiorul mijlocului de transport cu care sunt transportate produsele, precum și pe facturile emise de furnizorul acestor produse.

⁽¹⁾ JO C 310, 2.8.2021.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 8 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Hamburg – Germania) – R.T./Hauptzollamt Hamburg

(Cauza C-368/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Codul vamal al Uniunii – Regulamentul (UE) nr. 952/2013 – Locul nașterii datoriei vamale – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 30 – Articolul 60 – Articolul 71 alineatul (1) – Faptul generator și exigibilitatea TVA ului la import – Locul nașterii datoriei fiscale – Constatarea nerespectării unei obligații impuse de legislația vamală a Uniunii – Determinarea locului importului de bunuri – Mijloc de transport înmatriculat într-o țară terță și introdus în Uniunea Europeană în mod contrar legislației vamale]

(2022/C 408/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamant: R.T.

Pârât: Hauptzollamt Hamburg

Dispozitivul

Articolele 30 și 60 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/2057 a Consiliului din 20 decembrie 2018,

trebuie interpretate în sensul că,

în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, locul importului unui vehicul înmatriculat într-un stat terț și introdus în Uniunea Europeană cu încălcarea legislației vamale se situează în statul membru în care autorul nerespectării obligațiilor impuse de legislația vamală își are reședința și utilizează efectiv vehiculul.

(¹) JO C 382, 20.9.2021.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 8 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Svea Hovrätt – Suedia) – IRnova AB/FLIR Systems AB

(Cauza C-399/21) (¹)

[Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială – Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 – Articolul 24 punctul 4 – Competențe exclusive – Competență în materie de înregistrare sau de valabilitate a brevetelor – Domeniu de aplicare – Cerere de brevet depusă și brevet acordat într-un stat terț – Calitatea de inventator – Titularul dreptului asupra unei invenții]

(2022/C 408/24)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Svea Hovrätt

Părțile din procedura principală

Reclamantă: IRnova AB

Pârâtă: FLIR Systems AB

Dispozitivul

Articolul 24 punctul 4 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială

trebuie interpretat în sensul că

nu se aplică unui litigiu prin care se urmărește să se stabilească, în cadrul unei acțiuni întemeiate pe pretinsa calitate de inventator sau de coinventator, dacă o persoană este titulara dreptului asupra unor invenții care fac obiectul unor cereri de brevet depuse și al unor brevete acordate în țări terțe.

(¹) JO C 368, 13.9.2021.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Ministero dell’Interno/TO

(Cauza C-422/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Solicitanți de protecție internațională – Directiva 2013/33/UE – Articolul 20 alineatele (4) și (5) – Comportament deosebit de violent – Dreptul statelor membre de a stabili sancțiunile aplicabile – Domeniu de aplicare – Retragera beneficiului condițiilor materiale de primire]

(2022/C 408/25)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelant: Ministero dell’Interno

Intimat: TO

Dispozitivul

- 1) Articolul 20 alineatul (4) din Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională trebuie interpretat în sensul că se aplică unui comportament deosebit de violent manifestat în afara unui centru de cazare.
- 2) Articolul 20 alineatele (4) și (5) din Directiva 2013/33 trebuie interpretat în sensul că se opune ca unui solicitant de protecție internațională care a manifestat un comportament deosebit de violent față de funcționari publici să i se aplice o sancțiune care constă în retragerea beneficiului condițiilor materiale de primire, în sensul articolului 2 literele (f) și (g) din această directivă, referitoare la cazarea, la hrana sau la îmbrăcăminte a acestuia, în măsura în care ar avea ca efect să îl priveze pe acest solicitant de posibilitatea de a face față celor mai elementare nevoi. Aplicarea altor sancțiuni în temeiul articolului 20 alineatul (4) menționat trebuie să respecte, în orice caz, condițiile prevăzute la alineatul (5) al acestui articol, în special cele referitoare la respectarea principiului proporționalității și a demnității umane.

⁽¹⁾ JO C 368, 13.9.2021.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 8 septembrie 2022 – Puma SE și alții/Comisia Europeană

(Cauza C-507/21 P) ⁽¹⁾

(Recurs – Dumping – Importuri de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și Vietnam – Punerea în aplicare a hotărârii Curții în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 – Reinstituirea unei taxe antidumping definitive – Competență ratione temporis – Principiul nediscriminării)

(2022/C 408/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia, SL, Puma Retail AG (reprezentanți: J. Cornelis și E. Vermulst, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Armati, G. Luengo și T. Maxian Rusche, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia SL și Puma Retail AG sunt obligate să suporte, pe lângă propriile lor cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 431, 25.10.2021.

Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 8 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Okręgowy w Opolu – Polonia) – VP

(Cauza C-188/22) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Cooperare judiciară în materie civilă și comercială – Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 – Obținerea de probe – Declarație scrisă a unei persoane cu reședința într-un alt stat membru decât statul membru al instanței competente – Posibilitatea de a utiliza mijlocul de obținere a probelor prevăzut de dreptul național, iar nu cel prevăzut de acest regulament]

(2022/C 408/27)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Opolu

Părțile din procedura principală

Apelant: VP

Cealaltă parte: KS reprezentat de AS

Dispozitivul

Articolele 1 și 17 din Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială trebuie interpretat în sensul că o instanță dintr-un stat membru care dorește să audieze o persoană cu reședința într-un alt stat membru nu este ținută în mod necesar să utilizeze mijloacele de obținere a probelor prevăzute de acest regulament, pentru a proceda la un asemenea act de cercetare, ci are posibilitatea să utilizeze declarația depusă în scris a acestei persoane, în conformitate cu dreptul statului membru al instanței respective, fără a obține autorizația organismului central sau a autorității competente din statul membru solicitat, în sensul articolului 3 din regulamentul menționat.

⁽¹⁾ Data depunerii: 11.3.2022

Ordonanța Curții din 8 iulie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Alba Iulia – România) – C.D.A./I.J., N.L.

(Cauza C-205/22) ⁽¹⁾

(Radier)

(2022/C 408/28)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Alba Iulia

Părțile din procedura principală

Reclamant: C.D.A.

Pârâți: I.J., N.L.

Dispozitivul

Radiază cauza C-205/22 din registrul Curții.

(¹) Data depunerii: 16.3.2022.

Recurs introdus la 14 ianuarie 2022 de Silvia González Sordo și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 24 noiembrie 2021 în cauza T-642/21, González Sordo și alții/Comisia

(Cauza C-36/22 P)

(2022/C 408/29)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurenți: Silvia González Sordo, Marta Calzado Melida, Evangelina Camino Nates, María José Canoura González, Félix Fernández Gascón, María Isabel Martínez de Lecea, José Antonio Pardo Cuesta, Natalia Ruisanchez Cáceres, María Ángeles Sáez Díaz, Mónica Ruiz Maccione, Ignacio Serrulla Rech, Celia Baños Olavarri, David Buitrago Cobo, Ana María Pardo García, Adriana Castillo Jiménez, José Manuel Salazar Castillo, María Lorena Tresgallo Salmón, Luis Alfredo Barroso Prados, Ana Isabel Alegre Rubio, Emilio-Joaquín Barrio Fernández de la Pradilla, Zulema Alexandra Lemolt García-Lago (reprezentant: B. González González, avocată)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 6 septembrie 2022, Curtea (Camera a opta) a respins recursul ca vădit nefondat și a dispus ca recurenții să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 14 ianuarie 2022 de GZ (*) și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 24 noiembrie 2021 în cauza T-687/21, GZ (*) și alții/Comisia

(Cauza C-37/22 P)

(2022/C 408/30)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurenți: GZ (*), FK (*), AT (*), DH (*), ML (*), ZX (*), FO (*), RT (*), JC (*) (reprezentant: B. González González, avocată)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 6 septembrie 2022, Curtea (Camera a opta) a respins recursul ca vădit nefondat și a dispus ca recurenții să suporte propriile cheltuieli de judecată.

(*) Informații șterse sau înlocuite în contextul cadrului legal de protecție a datelor cu caracter personal și/sau a confidențialității.

Recurs introdus la 18 ianuarie 2022 de José Antonio Santos Cañibano și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 24 noiembrie 2021 în cauza T-649/21, Santos Cañibano și alții/Comisia

(Cauza C-38/22 P)

(2022/C 408/31)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurenți: José Antonio Santos Cañibano, Ruth Hompanera Lanzós, Judith Lapresa Isla, José Manuel Arias García, María del Mar Barba Barba, María Isabel Bernárdez Rodríguez, Mónica Camara Torio, Adriana Canella Suárez, Eladio Cano Nieto, Pilar Carbajales García, Luis De Miguel Ribón, Luis Ángel Díaz Suárez, Daniel Fernández González, Cristina Fernández Somoano, Pedro García Parada, Inmaculada García Perez, Susana González González, Pedro Óscar González Menéndez, José Manuel González Riopedre, Carlos Ángel Lazo Reguera, Salvador Llorens García, José Luis Lozano Garrido, Fernando Luiña Vela, Miguel Mera Vega, Abel Miravalles Pindas, Rafael Munguria Rubio, María Montserrat Muñiz Fernández, Aurora Nicolás Herreros, Verónica Pereira Torres, Ernesto Real Arias, Javier Rodríguez Lana, María Belén Rodríguez Menéndez, José Javier Rodríguez Mier, Concepción Rodríguez Rodríguez, María Elena Rodríguez Suárez, Alejandro Sánchez Gión, José Luis Santos Lobato, Susana Solís García, María de los Ángeles Ugido López, María Elvira Vega Fernández, Isabel María Vilalta Suárez, Antonio Villabela Pataño, María José Fernández Gutiérrez, Lourdes Cano Nieto (reprezentant: B. González González, avocată)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 6 septembrie 2022, Curtea (Camera a opta) a respins recursul ca vădit nefondat și a dispus ca recurenții să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 18 ianuarie 2022 de Enol Velasco Granda și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 24 noiembrie 2021 în cauza T-658/21, Velasco Granda și alții/Comisia

(Cauza C-39/22 P)

(2022/C 408/32)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurenți: Enol Velasco Granda, María José Díaz Rodríguez, Silvia García Miguélez, Beatriz González Carvajal, Antonia Trinidad González Castro, Isabel Merediz Gutiérrez, María Miranda García, Ana Moreira Varillas, Lucía Villa Gutiérrez (reprezentant: B. González González, avocată)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 6 septembrie 2022, Curtea (Camera a opta) a respins recursul ca vădit nefondat și a dispus ca recurenții să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 18 ianuarie 2022 de Ramón Baidés Fernández și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 24 noiembrie 2021 în cauza T-659/21, Baidés Fernández și alții/Comisia

(Cauza C-40/22 P)

(2022/C 408/33)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurenți: Ramón Baidés Fernández, Alberto Baranda Álvarez, José Luis Bermúdez Cuetos, Juan Carlos Campos Menéndez, María Gloria Díaz Blanco, José Vicente Galán Soto, María José González Delgado, María Rosario López Rodríguez, Erundina Prieto Álvarez, Mónica Regueira Álvarez, Patricia Sánchez Caballero (reprezentanți: B. González González, avocată)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 6 septembrie 2022, Curtea (Camera a opta) a respins recursul ca vădit nefondat și a dispus ca recurenții să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 4 martie 2022 de Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 27 ianuarie 2022 în cauza T-736/21, PTTAZ/Comisia

(Cauza C-195/22 P)

(2022/C 408/34)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) (reprezentant: B. González González, avocată)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 6 septembrie 2022, Curtea (Camera a opta) a respins recursul ca vădit nefondat și a dispus ca recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgerichts Berlin (Germania) la 16 iunie 2022 – VT și UR/Conny GmbH

(Cauza C-400/22)

(2022/C 408/35)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgerichts Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamanți: VT și UR

Pârâtă: Conny GmbH

Întrebarea preliminară

Situația în care o dispoziție națională [în speță, articolul 312j alineatul (3) a doua teză și alineatul (4) din BGB (Codul civil), în versiunea aplicabilă în perioada 13 iunie 2014-27 mai 2022] este interpretată în sensul că, în domeniul de aplicare al acesteia, ca și în cel al articolului 8 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2011/83/UE, intră și situația în care, la momentul încheierii contractului prin mijloace electronice, consumatorul nu este neapărat obligat să efectueze plata către comerciant, ci numai în anumite condiții suplimentare – de exemplu, exclusiv în cazul introducerii ulterioare a unei acțiuni în justiție sau în cazul expedierii ulterioare a unei somații unui terț – este în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2011/83/UE ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2011, L 304, p. 64).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria) la 28 iunie 2022 –
Procedură penală privind pe BG**

(Cauza C-427/22)

(2022/C 408/36)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria)

Partea din procedura principală

BG

Întrebările preliminare

- 1) Definiția unei instituții de credit din articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 trebuie interpretată în sensul că acordarea creditului trebuie să se facă exclusiv din fonduri care au fost preluate de la public ca depozite ori alte fonduri rambursabile, sau o instituție de credit poate acorda credite și fonduri provenite din alte surse?
- 2) Cum trebuie interpretat conținutul „instrument[ului] eliberat sub orice formă de către autorități, prin care se acordă dreptul de a desfășura activitatea” în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 42 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012? Include acesta atât regimul de autorizare, cât și regimul de înregistrare aferent aprobării operațiunilor de credit?

⁽¹⁾ JO 2013, L 176, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 28 iunie 2022 –
Procedură penală împotriva lui VB**

(Cauza C-430/22)

(2022/C 408/37)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria)

Persoana acuzată

VB

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 8 alineatul (4) a doua teză din Directiva 2016/343 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că impune instanței naționale care condamnă persoana acuzată în lipsă, fără să fie îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 8 alineatul (2), să indice în mod explicit dreptul persoanei acuzate la rejudecarea cauzei, care îi este recunoscut în temeiul articolului 9 din directivă, pentru ca persoana acuzată să poată fi informată ulterior cu privire la acest drept, în special la arestarea sa în vederea executării pedepsei? Această problemă se ridică ținând seama de faptul că dreptul național nu prevede informarea persoanei condamnate în lipsă cu privire la dreptul său la rejudecarea cauzei la momentul arestării sale în scopul executării unei pedepse; acesta nu prevede nici implicarea unei instanțe în emiterea unui mandat european de arestare în scopul executării pedepsei.

- 2) Articolul 8 alineatul (4) a doua teză din Directiva 2016/343, în special formularea „sunt informate și despre posibilitatea de a contesta hotărârea și despre dreptul la un nou proces sau la o altă cale de atac, în conformitate cu articolul 9”, trebuie interpretat în sensul că este vorba despre o informare referitoare la un drept recunoscut oficial la rejudecare sau despre o informare privind dreptul de a solicita o astfel de rejudecare, temeinicia cererii trebuind să fie examinată ulterior?

(¹) Directiva (CE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale (JO 2016, L 65, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 28 iunie 2022 –
Procedură penală împotriva PT, SD**

(Cauza C-432/22)

(2022/C 408/38)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad

Părțile din procedura principală

PT, SD

Întrebările preliminare

În cazul unei proceduri penale privind urmărirea unor fapte care intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii, este compatibilă cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și cu articolul 47 primul și al doilea paragraf din cartă o lege națională care impune cerința ca nu instanța sesizată cu cauza, în fața căreia au fost administrate toate probele, ci o altă instanță să examineze conținutul unui acord încheiat între procuror și un acuzat, atunci când această cerință se întemeiază pe împrejurarea că există alți coculpați care nu au încheiat un acord?

Este compatibilă cu articolul 5 din Decizia-cadru 2004/757 (¹), cu articolul 4 din Decizia-cadru 2008/841 (²), cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și cu articolul 52 coroborat cu articolul 47 din cartă o lege națională care autorizează un acord de încetare a procedurii penale numai în cazul în care toți ceilalți coculpați și avocații însărcinați cu apărarea acestora și-au dat consimțământul?

Potrivit articolului 47 al doilea paragraf din cartă, este necesar ca o instanță, după ce a examinat și a aprobat un acord, să refuze să examineze acuzația de infracțiune împotriva celorlalți coculpați în măsura în care s-a pronunțat cu privire la acest acord într-un mod care nici nu adoptă o concluzie cu privire la participarea acestora, nici nu reprezintă o constatare a vinovăției lor?

(¹) Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului din 25 octombrie 2004 de stabilire a normelor minime privind elementele constitutive ale infracțiunilor și sancțiunile aplicabile în domeniul traficului ilicit de droguri (JO 2004, L 335, p. 8, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 66).

(²) Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind lupta împotriva crimei organizate (JO 2008, L 300, p. 42).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofiyski rayonon sad (Bulgaria) la 4 iulie 2022 – „Em
akaunt BG” EOOD/„Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo Armeets” AD**

(Cauza C-438/22)

(2022/C 408/39)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski rayonon sad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Em akaunt BG” EOOD

Pârâtă: „Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo Armeets” AD

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 101 alineatul (1) TFUE, citit în lumina Hotărârii CHEZ Elektro Bulgaria, pronunțată în cauzele conexate C-427/16 și C-428/16 ⁽¹⁾, trebuie interpretat în sensul că instanțele naționale pot, nu numai în raport cu părțile contractante, ci și în raport cu terții care ar putea fi obligați la plata cheltuielilor de judecată, să înlăture aplicarea unei dispoziții de drept național potrivit căreia instanța nu este autorizată să oblige partea care cade în pretenții la plata onorariilor de avocat într-un quantum inferior sumei minime stabilite printr-un regulament adoptat exclusiv de o organizație profesională a avocaților, precum Consiliul Superior al Baroului (Bulgaria), în cazul în care dispoziția respectivă nu se limitează la atingerea unor obiective legitime?
- 2) Articolul 101 alineatul (1) TFUE, citit în lumina Hotărârii CHEZ Elektro Bulgaria, pronunțată în cauzele conexate C-427/16 și C-428/16, trebuie înțeles în sensul că obiectivele legitime care justifică aplicarea unei dispoziții de drept național potrivit căreia instanța nu este autorizată să oblige partea care cade în pretenții la plata onorariilor de avocat într-un quantum inferior sumei minime, stabilite printr-un regulament adoptat de o organizație profesională a avocaților, precum Consiliul Superior al Baroului (Bulgaria), trebuie considerate ca fiind stabilite prin lege, iar instanța poate să înlăture aplicarea dispoziției naționale atunci când nu constată că aceste obiective sunt depășite în cazul concret sau, dimpotrivă, trebuie să se considere că dispoziția de drept național este inaplicabilă în măsura în care nu se constată atingerea acestor obiective?
- 3) În conformitate cu articolul 101 alineatul (1) TFUE coroborat cu articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽²⁾, care dintre părți dintr-un litigiu civil în care partea care cade în pretenții este obligată la plata cheltuielilor de judecată trebuie să dovedească existența unui obiectiv legitim și proporționalitatea mijloacelor pentru atingerea acestui obiectiv prin intermediul unui regulament privind onorariile avocațiale minimale, adoptat de o organizație profesională a avocaților, în cazul în care se solicită o reducere a onorariilor de avocat pentru motivul că sunt excesive: partea care solicită obligarea la plata cheltuielilor de judecată sau partea care cade în pretenții și care solicită reducerea onorariilor?
- 4) Articolul 101 alineatul (1) TFUE, citit în lumina Hotărârii CHEZ Elektro Bulgaria, pronunțată în cauzele conexate C-427/16 și C-428/16, trebuie înțeles în sensul că, atunci când delegă unei organizații profesionale a avocaților stabilirea unor tarife minime printr-un regulament, o autoritate de stat precum Narodnoto sabranie (Adunarea Națională, Bulgaria) este obligată să menționeze în mod expres metodele concrete prin care se stabilește caracterul proporțional al restricției sau organizația profesională trebuie să le dezbată la momentul adoptării regulamentului (de exemplu, în expunerea de motive a proiectului sau în alte documente pregătitoare) și, eventual, în cazul în care aceste metode nu sunt luate în considerare, instanța este obligată să refuze aplicarea regulamentului fără a examina sumele concrete, iar existența unei dezbateri motivate cu privire la aceste metode este suficientă pentru a considera că regulamentul se limitează la ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor legitime stabilite?
- 5) În cazul unui răspuns negativ la a patra întrebare: Articolul 101 alineatul (1) TFUE, citit în lumina Hotărârii CHEZ Elektro Bulgaria, pronunțată în cauzele conexate C-427/16 și C-428/16, trebuie înțeles în sensul că instanța trebuie să evalueze obiectivele legitime care justifică aplicarea unei dispoziții de drept național, potrivit căreia instanța nu este autorizată să oblige partea care cade în pretenții la plata onorariilor de avocat într-un quantum inferior sumei minime, stabilite printr-un regulament adoptat de o organizație profesională a avocaților precum Consiliul Superior al Baroului (Bulgaria), și proporționalitatea lor în funcție de efectele asupra quantumului prevăzut în mod concret în cauză și să refuze aplicarea acestui quantum atunci când acesta depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor, sau instanța trebuie, în principiu, să cerceteze natura și efectele criteriilor prevăzute de regulament asupra stabilirii quantumului și, atunci când constată că, în anumite cazuri, ele pot depăși ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor, să înlăture aplicarea normei respective în toate cazurile?
- 6) În cazul în care se consideră că obiectivul legitim al remunerației minime este asigurarea unor servicii juridice de calitate, articolul 101 alineatul (1) TFUE permite ca sumele minime să fie stabilite exclusiv în funcție de natura cauzei (obiectul litigiului), de interesului material al cauzei și, parțial, de numărul de ședințe desfășurate, fără a se ține seama de alte criterii precum existența unei complexități de fapt, normele naționale și internaționale aplicabile etc.?

- 7) În cazul în care răspunsul la a cincea întrebare este că instanța națională trebuie să examineze separat, în privința fiecărei proceduri, dacă obiectivele legitime ale asigurării unei asistențe juridice efective pot justifica aplicarea regimului juridic al onorariilor avocațiale minimale, pe baza căror criterii trebuie să aprecieze instanța caracterul proporțional al cuantumului minim al remunerației în cazul concret, atunci când consideră că un quantum minim are ca obiectiv asigurarea unei asistențe juridice efective la nivel național?
- 8) Articolul 101 alineatul (1) TFUE, coroborat cu articolul 47 al treilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale, trebuie interpretat în sensul că, în scopul aprecierii celei de a șaptea întrebări, trebuie să se țină seama de un regim, aprobat de puterea executivă, privind remunerația pe care statul o plătește avocaților desemnați din oficiu și care reprezintă – în temeiul unei trimeri legale – suma maximă care se rambursează părții, reprezentate de un consilier juridic, care a obținut câștig de cauză?
- 9) Articolul 101 alineatul (1) TFUE, coroborat cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale, trebuie interpretat în sensul că impune instanței naționale, în cadrul aprecierii celei de a șaptea întrebări, să indice un nivel de remunerație suficient pentru atingerea obiectivului de asigurare a unei asistențe juridice de calitate, pe care trebuie să îl compare cu cel care rezultă din regimul juridic, și să motiveze nivelul pe care îl stabilește în mod discreționar?
- 10) Articolul 101 alineatul (2) TFUE, coroborat cu principiile efectivității căilor de atac procedurale interne și al interzicerii abuzului de drept, trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care o instanță națională constată că o decizie a unei asociații de întreprinderi încalcă interdicțiile privind restrângerea concurenței prin stabilirea unor tarife minime pentru membrii săi, fără a exista motive întemeiate pentru admiterea unei astfel de ingerințe, este obligată să aplice tarifele minime prevăzute în această decizie, întrucât ele reflectă prețurile reale de piață ale serviciilor la care se referă decizia, deoarece toate persoanele care prestează serviciul respectiv sunt obligate să fie membre ale acestei asociații?

(¹) ECLI:EU:C:2017:890

(²) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 5 iulie 2022 –
Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia
organ na Operativna programa „Regioni v rastezh” 2014-2020/Obshtina Razgrad**

(Cauza C-441/22)

(2022/C 408/40)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhovna administrativna prokuratura

Părțile din procedura principală

Recurrent: Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na operativna programa „Regioni v rastezh” 2014-2020

Intimată: Obshtina Razgrad

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 72 alineatul (1) litera (e) coroborat cu alineatul (4) literele (a) și (b) din Directiva 2014/24 (¹) permite o reglementare națională sau o practică în materie de interpretare și de aplicare a acestei reglementări potrivit căreia încălcarea normelor privind o modificare substanțială a contractului de achiziții publice poate fi reținută numai atunci când părțile au semnat un acord scris/o anexă privind modificarea contractului?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, articolul 72 alineatul (1) litera (e) coroborat cu alineatul (4) literele (a) și (b) din Directiva 2014/24 permite o reglementare națională sau o practică în materie de interpretare și de aplicare a acestei reglementări potrivit căreia o modificare nelegală a contractelor de achiziții publice poate rezulta nu numai dintr-un acord scris semnat de părți, ci și din acte comune ale părților, contrare normelor referitoare la modificarea contractului, exprimate prin comunicare și prin atestări scrise ale acestuia (precum cele în discuție în litigiul principal), din care se poate deduce o voință comună cu privire la modificarea menționată?

- 3) Articolul 72 alineatul (1) litera (e) coroborat cu alineatul (4) literele (a) și (b) din Directiva 2014/24 permite o reglementare națională sau o practică în materie de interpretare și de aplicare a acestei reglementări potrivit căreia, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal (în care în documentele de achiziție au fost stabilite un termen maxim și data limită de executare a contractului; termenul constituie, de asemenea, un indicator al metodologiei de evaluare a ofertelor; executarea efectivă a contractului a avut loc cu depășirea termenului maxim prevăzut de documente și a datei limită, în absența unor circumstanțe neprevăzute; autoritatea contractantă a recepționat executarea fără obiecții și nu a solicitat penalități contractuale de întârziere), executarea contractului cu încălcarea condițiilor prevăzute în partea din documentele achiziției și din contract referitoare la termen, în lipsa unor circumstanțe neprevăzute și a unei obiecții din partea autorității contractante, va fi interpretată doar ca un tip de executare necorespunzătoare a contractului, iar nu ca o modificare substanțială nelegală a contractului în partea referitoare la termenul de execuție?

(¹) Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO 2014, L 94, p. 65).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 5 iulie 2022 –
Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitiie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ
po programa „INTERREG V-A Rumania – Bulgaria 2014-2020”/Obshtina Balchik**

(Cauza C-443/22)

(2022/C 408/41)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Recurent: Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitiie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ po Programa INTERREG V-A Rumania-Bulgaria 2014-2020

Intimată: Obshtina Balchik

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 72 alineatul (1) litera (e) coroborat cu alineatul (4) literele (a) și (b) din Directiva 2014/24 (¹) permite o reglementare națională sau o practică în materie de interpretare și de aplicare a acestei reglementări potrivit căreia încălcarea normelor privind o modificare substanțială a contractului poate fi reținută numai atunci când părțile au semnat un acord scris/o anexă privind modificarea contractului?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, articolul 72 alineatul (1) litera (e) coroborat cu alineatul (4) literele (a) și (b) din Directiva 2014/24 permite o reglementare națională sau o practică în materie de interpretare și de aplicare a acestei reglementări potrivit căreia o modificare nelegală a contractelor de achiziții publice poate rezulta nu numai dintr-un acord scris semnat de părți, ci și din acte comune ale părților, contrare normelor referitoare la modificarea contractului, exprimate prin comunicare și prin atestări scrise ale acestora (precum cele în discuție în litigiul principal), din care se poate deduce o voință comună cu privire la această modificare?
- 3) Noțiunea de „pregătir[e] cu [...] diligență [...] a procedurii” în sensul considerentului [(109)] al Directivei 2014/24, în partea referitoare la termenul de executare a activităților, include și evaluarea riscurilor rezultate din condițiile meteorologice obișnuite care ar putea avea un impact negativ asupra executării contractului în termenul stabilit, precum și evaluarea interdicțiilor legale privind executarea activităților într-o anumită perioadă care se situează în perioada de executare a contractului?

- 4) Noțiunea de „circumstanțe neprevăzute” în sensul Directivei 2014/24 include numai circumstanțele survenite ulterior atribuirii contractului [astfel cum prevede dispoziția națională care figurează în paragraful 2 punctul 27 din Dopalnitelni razporedbi na Zakona za obshtestvenite porachki (Dispozițiile complementare ale Legii privind achizițiile publice)] și care nu ar fi putut fi anticipate, în ciuda pregătirii cu o diligență rezonabilă, care nu sunt imputabile unor acțiuni sau unor omisiuni ale părților, dar care fac imposibilă executarea în condițiile convenite? Sau directiva nu impune ca aceste circumstanțe să fi survenit ulterior atribuirii contractului?
- 5) Condițiile meteorologice obișnuite, care nu sunt „circumstanțe neprevăzute” în sensul considerentului (109) al Directivei 2014/24, precum și interdicția legală a lucrărilor de construcție într-o anumită perioadă, anunțată înainte de atribuirea contractului, constituie o justificare obiectivă a neexecutării contractului în termenul stabilit? În acest context, un participant (dând dovadă de diligență necesară și de bună-credință) este obligat să ia în considerare, la calcularea termenului propus, riscurile obișnuite care sunt relevante pentru executarea contractului în termenul stabilit?
- 6) Articolul 72 alineatul (1) litera (e) coroborat cu alineatul (4) literele (a) și (b) din Directiva 2014/24 permite o reglementare națională sau o practică în materie de interpretare și de aplicare a acestei reglementări potrivit căreia poate exista o modificare nelegală a unui contract de achiziții publice într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal în care termenul de executare a contractului în anumite limite constituie o condiție pentru participarea la procedura de achiziție (iar participantul este exclus în cazul nerespectării acestor limite); executarea contractului nu a avut loc în termenul stabilit din cauza condițiilor meteorologice obișnuite și a unei interdicții legale – anunțate înainte de atribuirea contractului – privind activitățile cuprinse în obiectul și în termenul contractului și care nu constituie circumstanțe neprevăzute; recepția executării contractului a avut loc fără obiecții referitoare la termen și nu au fost solicitate penalități contractuale de întârziere, astfel încât a fost așadar modificată o condiție esențială din cadrul documentelor de achiziție care a determinat mediul concurențial, iar echilibrul economic al contractului a fost schimbat în favoarea contractantului?

(¹) Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO 2014, L 94, p. 65).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 6 iulie 2022 – Caixabank SA și alții/ADICAE și alții

(Cauza C-450/22)

(2022/C 408/42)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Recurente: Caixabank SA, Caixa Ontinyent SA, Banco Santander SA, succesoare a Banco Popular Español SA și a Banco Pastor SA, Targobank, SA, Credifimo SAU, Caja Rural de Teruel SCC, Caja Rural de Navarra SCC, Cajasiete Caja Rural SCC, Liberbank SA, Banco Castilla La Mancha SA, Bankia SA, succesoare a Banco Mare Nostrum SA, Unicaja Banco, SA, Caja Rural de Asturias SA, Caja de Arquitectos SCC (Arquia Bank SA), Nueva Caja Rural de Aragón SC, Caja Rural de Granada SCC SA, Caja Rural del Sur SCC, Caja Rural de Jaén, Barcelona y Madrid SCC, Caja Rural de Albacete, Ciudad Real y Cuenca SCC (Globalcaja), Caja Laboral Popular SCC (Kutxa), Caja Rural Central SCC, Caja Rural de Extremadura SCC, Caja rural de Zamora SCC, Banco Sabadell SA, Banca March SA, Ibercaja, Banca Pueyo SA

Intimate: ADICAE, M.A.G.G., M.R.E.M., A.B.C., Óptica Claravisión SL, A.T.M., F.A.C., A.P.O., P.S.C., J.V.M.B., succesoare a C.M.R.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE ⁽¹⁾, atunci când se referă la circumstanțele care însoțesc încheierea contractului, și articolul 7 alineatul (3) din aceeași directivă, atunci când se referă la clauze similare, permite aprecierea abstractă, în vederea efectuării controlului transparenței în cadrul unei acțiuni colective, a unor clauze utilizate de peste o sută de instituții financiare în milioane de contracte bancare, fără a se ține seama de nivelul informațiilor precontractuale oferite cu privire la sarcina juridică și economică a clauzei sau de alte circumstanțe care existau în fiecare caz la momentul încheierii contractului?
- 2) Este compatibil cu articolul 4 alineatul (2) și cu articolul 7 alineatul (3) din Directiva 93/13/CEE faptul că se poate efectua un control abstract al transparenței din perspectiva consumatorului mediu în cazul în care mai multe oferte de contracte se adresează unor grupuri specifice diferite de consumatori sau în cazul în care au existat numeroase entități care au prevăzut clauzele în contract, cu domenii de activitate foarte diferite din punct de vedere economic și geografic, pentru o perioadă îndelungată în care aceste clauze au devenit din ce în ce mai cunoscute de către public?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsialisiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 13 iulie 2022 –
Procedură penală privind pe VB**

(Cauza C-468/22)

(2022/C 408/43)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsialisiran nakazatelen sad

Persoana acuzată

VB

Întrebarea preliminară

O dispoziție națională precum articolul 423 alineatul (3) din NPK, ce impune unei persoane care formulează o cerere privind un nou proces, întrucât a fost judecată în lipsă și nu a existat niciunul dintre cazurile prevăzute la articolul 8 alineatul (2) [din directivă], să se prezinte personal la instanță pentru ca această cerere să fie examinată pe fond, este compatibilă cu articolul 9 din Directiva 2016/343 ⁽¹⁾ și cu principiul efectivității?

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale (JO 2016, L 65, p. 1).

**Recurs introdus la 10 august 2022 de Roberto Aquino împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera
întâi) din 1 iunie 2022 în cauza T-253/21, Aquino/Parlamentul**

(Cauza C-534/22 P)

(2022/C 408/44)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurrent: Roberto Aquino (reprezentanți: L. Levi, S. Rodrigues, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;
- examinarea prezentei cauze astfel încât Curtea să declare întemeiată acțiunea recurentului în primă instanță;
- obligarea intimatului la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente ambelor proceduri.

Motivele și principalele argumente

1. Eroare de drept pentru interpretarea incorectă a criteriului îndoielii care permite administrației să intervină în procesul electoral pentru alegerea membrilor Comitetului de Personal – Motivare contradictorie – Încălcarea dreptului la libertatea de întrunire și de asociere (articolul 12 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene), astfel cum se declină în interdicerea oricărei ingerințe nejustificate a administrației în procesul electoral menționat.
2. Calificare eronată atribuită anumitor documente întocmite la cererea intimatului pentru controlul procesului electoral – Încălcarea de către judecător a obligației sale de motivare.
3. Denaturarea dosarului și interpretarea eronată a normelor aplicabile reuniunii constitutive a Comitetului de personal – Încălcarea dreptului la apărare.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 16 august 2022 – GF/Schauinsland-Reisen GmbH

(Cauza C-546/22)

(2022/C 408/45)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant: GF

Pârâtă: Schauinsland-Reisen GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 12 alineatul (3) din Directiva (UE) 2015/2302⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului (Directiva privind pachetele de servicii de călătorie) trebuie interpretat în sensul că un organizator poate invoca deja circumstanțe inevitabile și extraordinare care îl împiedică să execute contractul atunci când autoritatea autorizată în acest scop din statul membru al clientului a emis, înainte de începerea călătoriei programate, un avertisment de călătorie de nivel maxim pentru țara de destinație?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Articolul 12 alineatul (3) din Directiva (UE) 2015/2302 trebuie interpretat în sensul că nu există circumstanțe inevitabile și extraordinare atunci când călătorul, având cunoștință despre avertismentul de călătorie și despre incertitudinea cu privire la evoluția ulterioară a situației pandemice, a declarat că dorește totuși să mențină călătoria, iar realizarea acesteia nu ar fi fost imposibilă pentru organizator?

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2015/2302 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului (JO 2015, L 326, p. 1).

Ordonanța președintelui Camerei a doua a Curții din 21 iulie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – AB, AB-CD/ Z EF

(Cauza C-265/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/46)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 263, 5.7.2021.

Ordonanța președintelui Curții din 9 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Wiesbaden – Germania) – TX/ Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-481/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/47)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 422, 18.10.2021

TRIBUNALUL

Acțiune introdusă la 4 august 2022 – Genzyme Europe/Comisia

(Cauza T-483/22)

(2022/C 408/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Genzyme Europe BV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentanți: P. Bogaert, B. Van Vooren și M. Oyarzabal Arigita, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei că alglucozidaza alfa nu constituie o „substanță activă nouă”, așa cum afirmă sau cel puțin implică Decizia Comisiei C(2022) 4531 final din 24 iunie 2022;
- anularea articolului 5 din decizia Comisiei care prevede că produsul medicamentos Nexviadyme – alglucozidaza alfa nu va fi clasificat drept un produs medicamentos orfan și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată aferente acestei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 10 alineatul (1) din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001⁽¹⁾ și a articolului 14 alineatul (11) din Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004⁽²⁾ și pe o eroare vădită de apreciere combinată cu insuficiența motivării (împotriva primei părți a deciziei atacate, prin care se refuză statutul de „substanță activă nouă”).
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări, astfel cum este consacrat la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (împotriva primei părți a deciziei atacate, prin care se refuză statutul de „substanță activă nouă”).
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 5 alineatul (12) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 141/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 1999 privind produsele medicamentoase orfane⁽³⁾, pe o eroare vădită de apreciere și pe insuficiența motivării (împotriva celei de a doua părți a deciziei atacate – retragerea calificării drept orfan).

⁽¹⁾ Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO 2001, L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3), cu modificările ulterioare.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor la nivelul Uniunii privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și de înființare a unei Agenții Europene pentru Medicamente (JO 2004, L 136, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 83), cu modificările ulterioare.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 141/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 1999 privind produsele medicamentoase orfane (JO 2000, L 18, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 233), cu modificările ulterioare.

Acțiune introdusă la 19 august 2022 – Schrom Farms/Comisia**(Cauza T-507/22)**

(2022/C 408/49)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Schrom Farms spol. s. r. o. (Velké Albrechtice, Republica Cehă) (reprezentanți: S. Sobolová și O. Billard, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca fiind admisibilă și întemeiată;
- anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2022/908 a Comisiei din 8 iunie 2022 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) [notificată cu numărul C(2022) 3543] (JO 2022, L 157, p. 15), în măsura în care exclude de la finanțarea de către Uniune o cheltuială legată de o subvenție acordată reclamantei de autoritățile cehe în cuantum de 30 606,96 euro;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă; și
- dispunerea oricărei alte măsuri considerate adecvată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că excluderea de la finanțarea de către Uniune a unei cheltuieli legate de subvenția acordată reclamantei de autoritățile cehe în cuantum de 30 606,96 euro este insuficient motivată, cu alte cuvinte este lipsită de orice motivare, cu încălcarea articolului 296 TFUE, precum și a articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că drepturile fundamentale ale reclamantei au fost încălcate atât direct cât și indirect de pârâtă, întrucât reclamantei nu i s-a dat posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere în cursul auditului care a condus la adoptarea deciziei atacate, deși, potrivit reclamantei, aceasta are un efect negativ asupra subvenției care i-a fost acordată.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că pârâta nu are competența de a interpreta și de a aplica dreptul intern al statelor membre.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe faptul că pârâta nu a dovedit conținutul legii cehe și a săvârșit erori în interpretarea și în aplicarea acesteia.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe faptul că pârâta a săvârșit o eroare de asemenea în interpretarea și aplicarea dreptului Uniunii, în măsura în care a considerat în mod eronat că exista o încălcare a articolului 61 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO 2018, L 193, p. 1), și a aplicat normele cehe privind conflictele de interese cu încălcarea principiilor fundamentale ale dreptului Uniunii, inclusiv a principiului fundamental al egalității de tratament și nediscriminării.

Acțiune introdusă la 31 august 2022 – PAN Europe/Comisia**(Cauza T-536/22)**

(2022/C 408/50)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: A. Bailleux, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă și întemeiată;
- anularea deciziei, valabil comunicată reclamantei la 18 iulie 2022, de respingere a cererii de reexaminare internă a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/2049 al Comisiei din 24 noiembrie 2021 de reînnoire a aprobării substanței active cipermetrin, ca substanță susceptibilă de înlocuire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, și de modificare a anexei la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei ⁽¹⁾;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea principiului precauției și a obligației Uniunii de a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului, astfel cum reiese aceasta din cuprinsul articolelor 9 și 11, al articolului 168 alineatul (1) și al articolului 191 alineatul (1) TFUE și al articolelor 35 și 37 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO 2021, L 420, p. 6.

Acțiune introdusă la 2 septembrie 2022 – Sanity Group/EUIPO – AC Marca Brands (Sanity Group)**(Cauza T-541/22)**

(2022/C 408/51)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* Sanity Group GmbH (Berlin, Germania) (reprezentanți: B. Koch și V. Wolf, avocați)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* AC Marca Brands, SL (Barcelona, Spania)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Solicitantul mărcii în litigiu:* reclamanta.*Marca în litigiu:* cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Sanity Group – cererea de înregistrare nr. 18 110 653.*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție.

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 22 iunie 2022 în cauza R 2107/2021-1.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

**Acțiune introdusă la 4 septembrie 2022 – Martin Rodrigo/EUIPO – Louis Vuitton Malletier
(CALIFORNIA Dreaming by Made in California)**

(Cauza T-542/22)

(2022/C 408/52)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamant: Andres Carlos Martin Rodrigo (Fuente el Saz de Jarama, Spania) (reprezentant: J. L. Donoso Romero, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Louis Vuitton Malletier (Paris, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamantul

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă „CALIFORNIA Dreaming by Made in California” – marca Uniunii Europene nr. 18 224 612

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 2 iunie 2022 în cauza R 2242/2021-5

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea în tot a deciziei atacate;
- pe cale de consecință, respingerea în tot a opoziției și înregistrarea mărcii figurative a Uniunii Europene pentru toate bunurile și serviciile;
- obligarea EUIPO și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

Acțiune introdusă la 5 septembrie 2022 – Laboratorios Ern/EUIPO – BRM Extremities (BIOPLAN)**(Cauza T-543/22)**

(2022/C 408/53)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spania) (reprezentant: S. Correa Rodríguez, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: BRM Extremities Srl (Milano, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cerere privind marca Uniunii Europene verbală BIOPLAN – cererea de înregistrare nr. 18 095 065

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 6 iunie 2022 în cauza R 2147/2021-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a BRM Extremities Srl, în cazul în care BRM Extremities decide să intervină în prezenta procedură, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului

Acțiune introdusă la 6 septembrie 2022 – Prolactal/EUIPO – Prolăctea (PROLACTAL)**(Cauza T-549/22)**

(2022/C 408/54)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Prolactal GmbH (Hartberg, Austria) (reprezentanți: H. Roerdink și S. Janssen, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Prolăctea, SAU (Castrogonzalo, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană în privința mărcii PROLACTAL – cererea de înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 475 897

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 10 iunie 2022 în cauza R 752/2021-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 27 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei;
- încălcarea principiilor protecției încrederii legitime și securității juridice, întrucât decizia EUIPO prin care se constată că dovada utilizării prezentată de Prolactal nu îndeplinește cerințele articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul delegat privind marca Uniunii Europene (RDMUE), fiind prin urmare inadmisibilă, nu este proporțională cu efectele rezultate din aceasta;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 94 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului și a articolului 41 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
- încălcarea principiilor protecției încrederii legitime și securității juridice, întrucât sarcina probei impusă de EUIPO a depășit obiectivul care s-ar putea aștepta de la reclamantă să prezinte dovada coexistenței;
- încălcarea jurisprudenței relevante privind aprecierea globală a riscului de confuzie.

A acțiune introdusă la 7 septembrie 2022 – mataharispaclub/EUIPO – Rouha (SpaClubMatahari)

(Cauza T-552/22)

(2022/C 408/55)

Limba în care a fost formulată acțiunea: ceha

Părțile

Reclamantă: mataharispaclub s.r.o. (Mníšek pod Brdy, Republica Cehă) (reprezentant: M. Diamant, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Alena Rouha (Praga, Republica Cehă)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „SpaClubMatahari” – marca Uniunii Europene nr. 17 642 661

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 30 iunie 2022 în cauza R 937/2021-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 60 alineatul (1) litera (a) și a articolului 60 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 9 septembrie 2022 – Franța/Comisia**(Cauza T-555/22)**

(2022/C 408/56)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: T. Stehelin, A. Daniel și E. Leclerc, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea anunțului de concurs general EPSO/AD/400/22, intitulat „administratori (AD 7) și experți (AD 9) în domeniile industriei apărării și spațiale”, publicat la 16 iunie 2022 în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene ⁽¹⁾;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat faptul că anunțul de concurs general EPSO/AD/400/22, intitulat „administratori (AD 7) și experți (AD 9) în domeniile industriei apărării și spațiale” (denumit în continuare „anunțul de concurs atacat”) ar crea o discriminare nejustificată bazată pe limbă.
2. Al doilea motiv întemeiat pe o încălcare a cerinței de recrutare a funcționarilor care dețin cele mai înalte standarde de competență, de performanță și de integritate.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că anunțul de concurs atacat ar eluda procedurile prevăzute de tratate pentru stabilirea regimului lingvistic al instituțiilor Uniunii și modalitățile sale de aplicare
4. Al patrulea motiv întemeiat pe o încălcare a obligației care revine Uniunii Europene de a respecta bogăția diversității sale culturale și lingvistice și de a asigura protejarea și dezvoltarea patrimoniului cultural european.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare

⁽¹⁾ JO 2022, C 233A, p. 1.

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2022 – HF/Parlamentul**(Cauza T-565/22)**

(2022/C 408/57)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: HF (reprezentant: A. Tymen, avocată)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— declararea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă și întemeiată;

în consecință:

- anularea deciziei din 3 noiembrie 2021 de respingere a cererii de asistență formulată de reclamantă la 11 decembrie 2014;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei din 3 iunie 2022, primită la 7 iunie 2022, de respingere a reclamației reclamantei din 3 februarie 2022;
- obligarea pârâtului la plata de daune-interese, cuantificate *ex aequo et bono* la 50 000 de euro, pentru repararea prejudiciului moral suferit de reclamantă;
- obligarea pârâtului la plata ansamblului cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe neregularitatea procedurii urmate de comitet, pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și pe încălcarea articolului 24 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”).
2. Al doilea motiv, întemeiat pe erori de apreciere, pe încălcarea obligației de asistență și pe încălcarea articolelor 12a și 24 din statut.

Ordonanța Tribunalului din 8 septembrie 2022 – Schenk Italia/EUIPO – Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)**(Cauza T-474/21) ⁽¹⁾**

(2022/C 408/58)

Limba de procedură: italiana

Președinta Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 382, 20.9.2021.

Ordonanța Tribunalului din 8 septembrie 2022 – Automobiles Citroën/EUIPO – Polestar (Dispozitiv cu două unghiuri inversate)

(Cauza T-608/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/59)

Limba de procedură: engleza

Președinta Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 471, 22.11.2021.

Ordonanța Tribunalului din 8 septembrie 2022 – Automobiles Citroën/EUIPO – Polestar (Dispozitiv cu două unghiuri inversate)

(Cauza T-625/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/60)

Limba de procedură: engleza

Președinta Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 471, 22.11.2021.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO